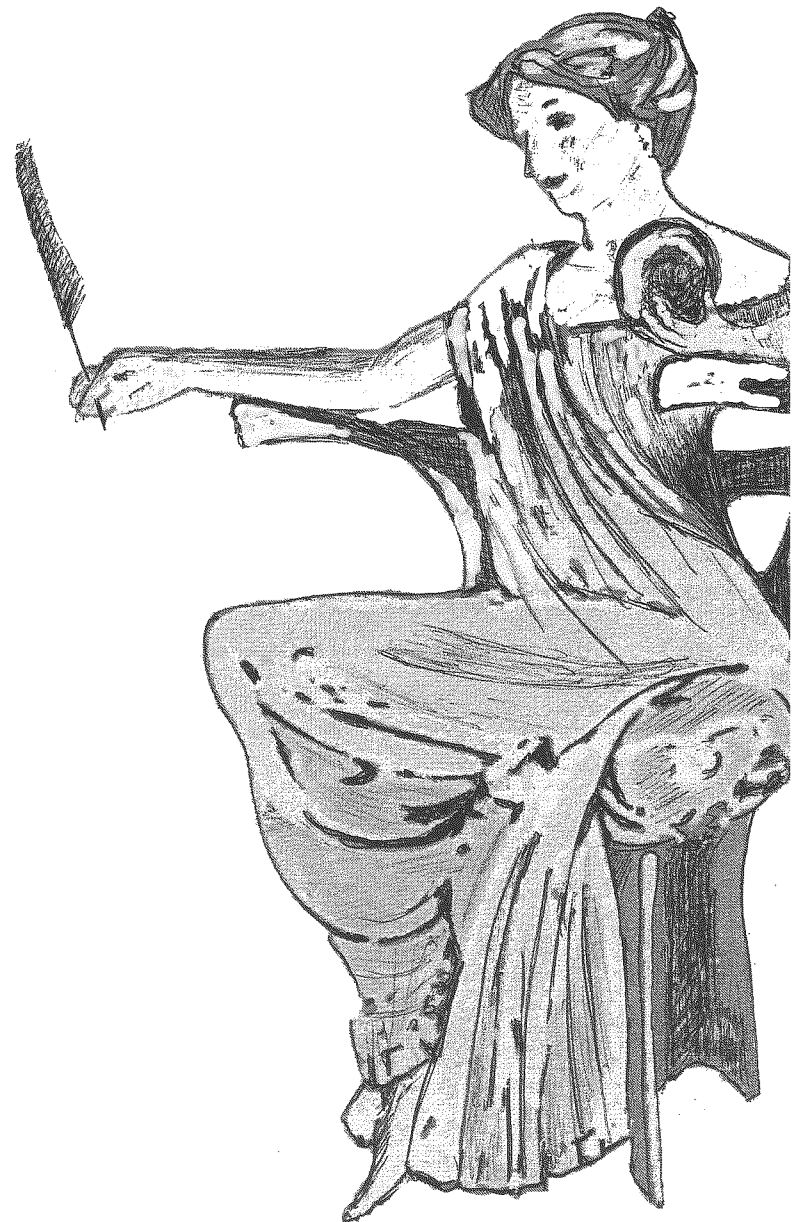

URANIA

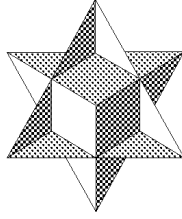
JUBILEUM

ORGAAN VAN DE STICHTING
WERKGEMEENSCHAP VAN ASTROLOGEN

HERFST

Jaargang 101 nr. 2 oktober 2007

Uitgangspunten van de Werkgemeenschap van Astrologen

1. Astrologie is de leer van de universele interdependentie van alle verschijnselen en berust op de fundamentele Wet van Analogie.
2. Horoscopie is een praktische toepassing van de astrologie.
3. In de WvA werkt men vanuit één grondgedachte, zowel voor de techniek als voor de duiding, neergeslagen in het APC-systeem. Hiermee wordt het individuele karakter van elk tijd-ruimtelijk verschijnsel zichtbaar gemaakt.

Doelstellingen

De Stichting heeft ten doel de astrologie in dienst te stellen van de menselijke ontwikkeling. Zij tracht dit te bereiken door:

1. Studie en onderzoek van de astrologie.
2. Verdieping van inzicht in de achtergronden en hulpwetenschappen van de astrologie.
3. Onderwijs in de astrologie, haar achtergronden en haar hulpwetenschappen.

Werkwijze

De Stichting ontwikkelt onder meer de volgende activiteiten:

1. Zij organiseert in het centrum van het land bijeenkomsten.
2. Zij stimuleert regionale werkgroepen, de zogenaamde Regio's
3. Zij geeft lezingen.
4. Zij verzorgt opleidingen.
5. Zij geeft het blad URANIA uit.
6. Zij verzorgt publicaties op astrologisch gebied.
7. Zij beheert een bibliotheek voor haar donateurs.

URANIA is het officiële orgaan van de Stichting Werkgemeenschap van Astrologen (WvA), ISSN 1384 - 0290.

Losse nummers zijn verkrijgbaar door overmaking van € 5,00 per exemplaar (+ € 2,00 porto) op Postbank nummer 51.71.25 t.n.v. de penningmeester van de WvA te Utrecht. WvA-donateurs ontvangen URANIA gratis.

Correspondentieadres van de WvA

Stichting Werkgemeenschap van Astrologen
Postbus 13131
3507 LC UTRECHT
tel. 035 - 531 18 05
e-mail info@wva-astrologie.nl

Website

www.wva-astrologie.nl

Postbank

51.71.25 t.n.v. Stichting WvA te Utrecht

KvK inschrijving

nr. 41188295 te Amersfoort

Kopij

URANIA verschijnt momenteel tweemaal per jaar. Kopij naar het e-mailadres van de redactie: urania@wva-astrologie.nl, of naar Oep Elbers (zie adressen WvA achterin).

Kopij voor het lentenummer (jaargang 102 nummer 1) moet voor 1 maart 2008 in het bezit zijn van de redactie.

Horoscopen in URANIA zijn berekend met behulp van het computerprogramma Astral 3.21. Voor de berekening van de sectorgrenzen wordt gebruikgemaakt van de APC-methode. De planeetposities worden topometrisch en op ware plaats bepaald. Voor de majeure aspecten wordt een orb gehanteerd van 7,5° en voor de mineure aspecten een orb van 3,75° aan weerszijden van het absolute aspect.

Colofon

Redactie: Ingmar de Boer (eindredactie & lay-out)
Upageya Elbers
Manja van der Toorn
Red. assistentie: Titia Ram
Ontwerp voorzijde: Mellement, Oosterlittens
Druk en afwerking: Drukkerij Cachet bv, Rotterdam

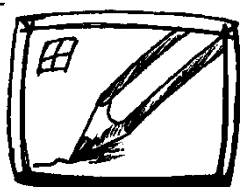
Auteursrechten

Gehele of gedeeltelijke overname van de inhoud is uitsluitend toegestaan na schriftelijke toestemming van de redactie of met bronvermelding. De verantwoordelijkheid voor de inhoud van een artikel berust bij de auteur.

INHOUD

Van de Redactie	Ingmar de Boer	33
Van de Kern	Oep Elbers	34
DE ONTWIKKELING VAN DE ASTROLOGISCHE BEWEGING IN NEDERLAND (1959) ..	H. Cosman	36
INLEIDING TOT DE MODERNE ASTROLOGIE IN NEDERLAND (1959)	H. Cosman	38
TH.J.J. RAM, DE NESTOR UIT NEDERLAND (1959)	H. Cosman	44
LEVEN EN VORM, EEN VOORTDURENDE DIALOOG	Louise van Zanen	46
DE WERKGEMEENSCHAP VAN ASTROLOGEN IN DE JAREN 1977 TOT 1985	E.I.K. Esser	57
DE WERKING VAN MAAN EN SATURNUS IN DE FYSIOLOGIE VAN DE MENS	Martha Laméris	59
OEP ELBERS ALS VOORZITTER	Miep Heins en Lenny van Nieuwburg	62
IK GEEF DE PEN DOOR.....	Anke Söhne	63
Geboekt		64
Adressen WvA		achterflap

VAN DE REDACTIE

100 jaar Urania, 60 jaar WvA! Het Nederlandsch Genootschap voor Astronomie en Moderne Astrologie, de allereerste voorloper van de WvA, werd op 30 juni 1906, 14.06 uur opgericht ten huize van de heer en mevrouw Polman-Mooy te Bloemendaal, met A.E. Thierens als voorzitter. Toen al, schreef H.J. van Ginkel: “doch bij de propaganda van de astrologie behoort nog op iets anders gelet te worden: binnen afzienbaren tijd zal zich in Nederland zeker hetzelfde verschijnsel voordoen, als thans reeds in Engeland en Amerika wordt waargenomen: dat n.l. de astrologie ook geraakt in handen van intellectueel onontwikkelde mensen, die echter de juiste waardering van de hoge waarheden welke achter de

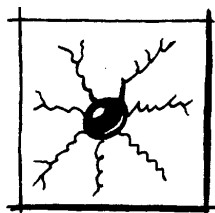
astrologie liggen, missen.” Dit is, in de taal van die tijd, een van de overwegingen geweest om het genootschap op te richten dat de aanzet is geweest tot de werkgemeenschap, waarin wij 100 jaar later samen nog steeds kunnen delen in de kennis en ervaring van die hoge waarheden van de astrologie.

We mogen wel concluderen dat hun initiatief zijn doel niet heeft gemist, hoewel de geschetste bedreiging uit “Engeland en Amerika”, meer dan ooit actueel is. De hoeveelheid boeken en websites over astrologie, waar de auteurs zich in het beste geval baseren op andere astrologen, en in het slechtste geval op de eigen verbeelding, in plaats van op hoge waarheden, is overstelpend.

In de diepte van haar ideeën ligt de kracht en het bestaansrecht van de WvA, en ik kan iedereen die werkelijk in de astrologie geïnteresseerd is, een beginnende of voortgezette ontdekkingsstocht naar die ideeën van harte aanbevelen. ■

Ingmar de Boer

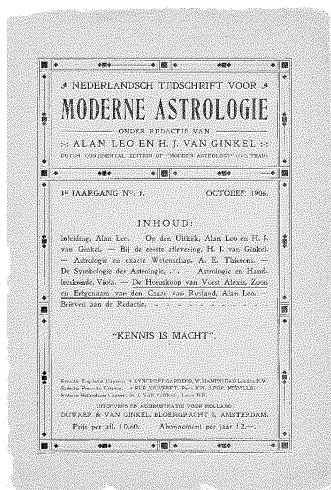
VAN DE KERN

Waarde medeastrologen,

Zoals u ongetwijfeld aan de voorzijde van dit blad is opgevallen, ontvangt u deze keer een jubileumnummer. Dat is in de eerste plaats ter ere van het 100-jarig bestaan van URANIA.

Haar voorloper, het *Nederlandsch Tijdschrift voor Moderne Astrologie*, meegerekend, bestrijkt ze de periode van oktober 1906 tot oktober 2006. Dit tijdschrift, onder redactie van Alan Leo en H.J. van Ginkel, was een Nederlandse editie van het Engelse *Modern Astrology*. We vinden in het eerste nummer (oktober 1906) toch ook al een artikel van A.E. Thierens, die weldra zou toetreden tot de redactie van de meer onafhankelijke voortzetting van het tijdschrift, onder de naam URANIA. Dan verschijnen er successievelijk meer illustere namen uit het verleden, over wie en van wie u in het vervolg van dit nummer mogelijk nog zult lezen.

Dat er in oktober 2006 geen jubileumnummer is uitgekomen, heeft te maken met de volgende jubilaris: de 60-jarige Werkgemeenschap van Astrologen, waarvan URANIA het orgaan is. De WvA jubileert in oktober 2007, naar aanleiding van haar oprichting in oktober 1947.

Dan hebben we nog een 20-jarige jubilaris in de vorm van onze Stichting Opleidingen Astrologie, de STOA, die in oktober 2006 herdacht dat ze in oktober 1986 werd opgericht als opleidingstak van de WvA.

Ook deze jubilaris hebben we “meegenomen” naar oktober 2007. Vandaar de gezamenlijke jubileumviering op het huidige tijdstip.

URANIA

Honderd jaar is eigenlijk al een beetje over de grenzen van de gemiddelde aardse mensenleeftijd. De astrologische beschrijving ervan houdt dan ook op met het einde van de twaalfde zevenjarige fase bij het 84ste levensjaar. Hoewel het hier niet gaat om een menselijk organisme, zou je toch opnieuw kunnen gaan tellen. Het zou betekenen dat URANIA nu voor de tweede keer in de derde levensfase zit, namelijk in die waarin een zestienjarige valt. En die zich meer precies, vanwege de uitgestelde jubileumviering, nu mag verheugen in de aanvang van het achttiende levensjaar. Dat is een belangrijk punt in het leven van een jongvolwassene, een fase waarin vaak levensbepalende innerlijke keuzes worden gemaakt. De kracht om ze ook uiterlijk waar te maken, wordt dan dikwijls gevonden in de durf om dat, hoe aarzelend ook, op een eigen manier te doen.

Het is in die fase dat het eindredacteurschap van URANIA zal overgaan van Ingmar de Boer naar Oep Elbers, die inderdaad hoopt er een waardig eigen blad van te blijven maken, met ondersteuning van Ingmar de Boer en Mick de Brauw. Van Ingmar neemt de Kern node afscheid, niet in de laatste plaats vanwege zijn jarenlange, technisch vaardige en inhoudelijk degelijke werk voor ons tijdschrift.

De STOA

Met twintig voltooide levensjaren is zij toch de jongste van het drietal. Opgezet als aparte Stichting Opleidingen Astrologie, hebben donateurs zich al vanaf haar begin bezig gehouden met de vernieuwing van de ooit door Hans Cosman geschreven en aan de WvA nagelaten Astrologische Basis cursus. Velen hebben aan deze vernieuwing gewerkt. Op het gevaar af iemand onbedoeld te vergeten, is het bij deze gelegenheid toch erg fijn om de namen te kunnen noemen van enigen onder hen, naar wie ons aller dank speciaal in dit verband uitgaat: Jan Bakker, Paula Schreurs, Ben de Beer, Bea Moerbeek-Ram, Jan Moerbeek, Ruben Moerbeek en Louise van Zanen. De STOA wordt inmiddels 21 jaar en daarmee, naar wij hopen, enigszins volwassen. In ieder geval zit ze nu in de overgang tussen de derde en de vierde levensfase. Laten we maar zeggen in de overgang van romantiek naar werkelijkheid, van droom naar toets in de praktijk. Het is in die beslissende fase dat de eerder genoemde vernieuwing van de cursus zal worden voltooid met de laatste lessen van de geplande vierentwintig.

We prijzen ons gelukkig juist in deze periode een enthousiast nieuw team van werkers aan de ABC te hebben, waarvan het merendeel ook de huidige WvA-kern vormt. Buiten de Kern, maar daarom niet minder ABC-geestdriftig, voorgegaan door Ton Elbertse en bijgestaan door Anton Peeters en Marjolein Duveen.

De WvA

Volgens oude bronnen kan men pas de allerdiepste betekenis der dingen doorgronden en zich geheel wijden aan het allerhoogste, wanneer men de leeftijd van zestig heeft bereikt. Volgens andere bronnen is zestig jaar voor een organisatie wel ongeveer de bestaanslimiet en kan het overblijfsel hoogstens dienen als kiem voor een nieuwe organisatie. Nou, daar sta je dan als 60-jarige WvA! Bij nadere beschouwing blijken beide uitspraken echter in elkaars verlengde te liggen. Als we namelijk een van de allerdiepste betekenis van de dood, of in dit geval het einde van een organisatie, doorgronden, vinden we dat die “slechts” een verandering is naar een andere bestaansvorm, en ontdekken we het allerhoogste, namelijk dat wat door de poort van de dood als vrucht van het leven kan worden meegenomen.

Anders gezegd, zou dat voor de WvA kunnen betekenen: het offeren van het persoonlijke ik van de organisatie; in dat stervensproces de grondslag leggen waarop deze zich definitief en volledig kan gaan geven aan de bovenpersoonlijke werkelijkheid; afstemmen op haar bron, waardoor zij opnieuw een centrum wordt, dat niet in de eerste plaats feitenkennis biedt maar doorzicht, en een transformatieproces ingaan om in wijsheid en liefde de kracht uit haar prille jeugd om te zetten en opnieuw te richten. Dat is de alchemie die mogelijkwerwijs in de negende levensfase kan worden bereikt, de fase waarin de WvA nog een jaar of drie zal verkeren. Als de 60-jarige WvA erin slaagt deze alchemie te beoefenen, verjongt zij zichzelf en wordt haar vitaliteit tot geestkracht voor een volgende periode.

Als kernleden van de WvA voelen we al een aantal jaren deze crisisachtige (achtste sector) situatie, waarin we enerzijds geconfronteerd werden met een fysiek erop of eronder van de organisatie: een vernieuwde basiscursus die maar niet afkwam, een teruglopend aantal donateurs en een verminderd animo voor het bezoeken van werkbijeenkomsten. Anderzijds met onze eigen en andermans motieven om bij de WvA te willen horen, in de Kern van de WvA te zitten en daar al of niet mee door te gaan: een confrontatie van onszelf in relatie met wortel en bedoeling van de WvA.

Met het aantreden van de nieuwe ABC-werkgroep is in dat proces een belangrijke stap gezet. In onze beleving van hoe er samengewerkt wordt en hoe het toegaat in en om deze groep, die nu ook voor het grootste deel in de Kern is opgenomen, is een stabiele en gelijkgestemde basis gevormd, die aanvoelt als de vruchtbare bodem waarin de hiervoor genoemde kiem die we nodig hebben voor het voortbestaan van de WvA, goed zou kunnen gedijen.

Toch nemen we ook weer afscheid, en wel van Manja van der Toorn en Ingmar de Boer. Zij treden per heden uit de Kern. Een extra woord van dank aan hen is hier zeer op zijn plaats. Zij hebben ieder ongeveer vijftien jaar deel uitgemaakt van de Kern en zeer veel werk verzet in verscheidene functies. Dank aan Ingmar, niet in de laatste plaats vanwege zijn jarenlange, technisch vaardige en inhoudelijk degelijke werk voor ons tijdschrift. Dank aan Manja, onder meer voor haar omvangrijke werk als penningmeester en secretaris van de WvA, en docent van de STOA. Wij hopen van harte dat zij, naast hun voorlopig nog even doorgaande bijdrage aan redactie, website en bibliotheek, van een rustiger tijd als donateur mogen genieten en meer aandacht kunnen geven aan inhoudelijke zaken en privé-omstandigheden. En een artikeltje voor URANIA blijft natuurlijk ook altijd welkom... Als nieuw kernlid begroeten wij zeer hartelijk Irma Hilhorst, die het secretariaat van Manja zal overnemen en geleidelijk ook de bibliotheek. Verder bestaat de Kern dan nu uit Lenny van Nieuwburg-van der Horst (penning-meester), Miep Heins-van de Bruinhorst, Mick de Brauw en ondergetekende.

Laten we vooral niet vergeten dat het jubileum een feest is. Als huidige voorzitter sluit ik me aan bij de woorden van een van onze oud-voorzitters, Jaap Bankert, in een bericht dat we onlangs van hem ontvingen: “Een gevoel van warmte en trots komt bij mij op wanneer ik mij realiseer dat URANIA 100 jaar bestaat en de WvA 60 jaar. Ik wens jullie een fantastisch feest toe op 13 oktober... en bovenal een hartelijke groet aan al diegenen met wie ik samen heb gebouwd aan de WvA, de astrologie en onszelf!”

We wensen u eenzelfde warm en feestelijk gevoel toe.

Namens de Kern,

**Oep Elbers
Voorzitter WvA**

DE ONTWIKKELING VAN DE ASTROLOGISCHE BEWEGING IN NEDERLAND (1959)

H. Cosman

Dit artikel is een vertaling van Development of the Astrological Movement in the Netherlands, uit het Amerikaanse tijdschrift In Search, herfst 1959, p. 13-16. De afbeeldingen zijn door de redactie toegevoegd.

Rond het begin van de twintigste eeuw begon in dit land de belangstelling voor de astrologie te ontwaken, hoewel er in de negentiende eeuw nog geen enkel Nederlands astrologieboek was verschenen. De eerste meer serieuze bestudeerders kwamen uit theosofische en spiritualistische kringen. Hun enige hulpbronnen in die tijd waren de werken van Zadkiël, Ashmands' vertaling van de *Tetrabiblos* van Ptolemaeus en de werken van Alan Leo, een ingenieur met een sterk theosofische achtergrond.

De heer H.J. van Ginkel introduceerde deze werken hier in theosofische kringen, samen met Alan Leo's tijdschrift *Modern Astrology*. Op 30 juni 1907, ongeveer 52 jaar geleden, werd het eerste astrologische genootschap opgericht in Nederland, genaamd: het Nederlandsch Genootschap voor de Studie van Astronomie en Moderne Astrologie. Thierens bestudeerde zelf de werken van Alan Leo en vertaalde één ervan in het Nederlands, over de technische berekeningen van de horoscopie. Deze vertaling bevatte ook de verkorte efemeriden voor de jaren 1840-1904 uit Leo's *Astrology for All*. De inhoud van het tweemaandelijks tijdschrift van het genootschap was in het begin ook vooral een vertaling van Leo's tijdschrift. Voor al deze vertalingen gaf de auteur zijn welwillende toestemming. Al snel echter maakte het Nederlands genootschap zich los van de Engelse invloed, bijvoorbeeld, door een eigen tijdschrift uit te geven, waarvan de redacteur weer Thierens werd. In de loop van de jaren tot 1940, hebben vele medewerkers deelgenomen in de redactie van dit tijdschrift genaamd URANIA, Lena de Beer, L. Knegt, Th.J.J. Ram, J.C. van Wageningen, de familie Burgers en P.F. van Solt.

In de jaren 1910 -1912, schreef Thierens zijn trilogie:

1. Natuurfilosofie (Cosmologie)
2. Elementen der practische astrologie
3. Astrologie als levensleer

Het eerste deel was een poging de theorie van professor Heymans (in het bijzonder de "Feld-wirkungs-" en "Fernwirkungstheorie") te verbinden met de twaalf tekens van de dierenriem. Het tweede deel verbond de astrologie met de theosofische leringen van mevrouw H.P. Blavatsky wiens *De Geheime Leer*, deel I, bijna alle achtergrond van de astrologie geeft. Het derde deel toonde het ware gezichtspunt van de astrologen, indien geconfronteerd met wezenlijke vraagstukken als: vrije wil, religie, maatschappelijke problematiek, etc. Door deze werken kreeg de astrologie in Nederland een stevige filosofische en deductieve basis.

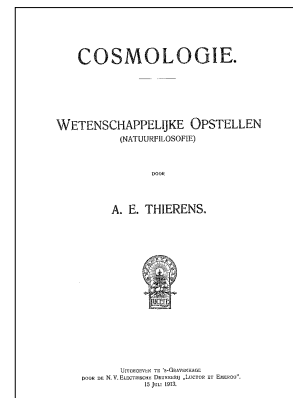

fig. 1: titelpagina van Thierens' *Natuurfilosofie*

Alan Leo's verdienste lag in het feit dat hij probeerde de astrologie te doen herleven als de centrale basis van alle kunsten en wetenschappen, waarin hij meer fungeerde als doorgever dan als oorspronkelijk denker. Thierens daarentegen, ontwikkelde in de loop der tijd een scala aan oorspronkelijke astrologische ideeën, meer afgestemd op de moderne wetenschap. Hij was de eerste die de zogenaamde "Wet van twaalf" naar voren bracht. De moderne astrologie beschouwt dit als het objectieve deel van de astrologie, wat via de wet van analogie in een individuele horoscoop gevonden kan worden als de cyclus van twaalf huizen of sectoren, zoals we die tegenwoordig graag noemen. Door de systematische analyse van deze cyclus, wordt de individuele geneigdheid of genotypische structuur in een horoscoop gevonden.

Vele jaren lang was Thierens voorzitter van het genootschap, maar op lange termijn was hij meer geneigd in esoterische richting te gaan. Zijn pionierswerk in astrologisch opzicht werd vooral overgenomen door twee astrologen, L. Knecht en Th.J.J. Ram. De eerste richtte zich op technische exactheid in de horoscopia en publiceerde een reeks berekeningsmethodes die leidden tot een karakteristieke techniek die sindsdien op een exact wiskundige basis is geplaatst. Verder wijdde hij zich aan de studie en de verificatie van de astro-technische kant van bestaande huizensystemen, planeetposities en progressieve systemen. Daarnaast had de kunst van de uurhoekastrologie zijn hart gestolen. Hij overleed in 1957. De andere helft van dit koppel is onze nestor de heer Ram. Hij verfijnde niet alleen het astro-technische kader van Knecht, maar dankzij zijn psychologische en filosofische kwaliteiten bracht hij de astrologie in Nederland tot het huidige niveau. Hij is de grondlegger van de moderne psychologische astrologie, onder andere door zijn opstelling van de "Wet van zeven", ook wel genoemd "Wet van het subject". Verschillende takken van de astrologische wetenschap zijn sterk beïnvloed door Ram's ideeën, bijvoorbeeld met betrekking tot de duiding van aspecten als onderdeel van een dynamische cyclus, de systematische opbouw van de planeetsymbolen, en niet in de laatste plaats zijn gesloten systeem van horoscoopduiding, dat als boek is uitgegeven in 1934, onder de titel *Psychologische astrologie*, sindsdien herdrukt. Verder schreef hij een groot aantal artikelen in URANIA en heeft tegenwoordig nog steeds de leiding over de uitgave van de *Psycho-astrologische encyclopedie*, waarvan al een aantal delen zijn gepubliceerd.

Intussen streefde het genootschap ernaar het niveau van de astrologiebeoefening te verhogen en een stevige astrologische basis op te zetten. Vele leden gaven lezingen in ons land en daarnaast werden cursussen gehouden die de gelegenheid gaven examen te doen als bevoegd astroloog. Deze eerste examens werden een groot succes. In deze periode, dat wil zeggen tot 1940, was het voorzitterschap in handen van ir. C.J. Snijders, die een bijzonder belangrijke rol heeft gespeeld met betrekking tot de bovengenoemde cursussen. Naast zijn belangrijke brochures en lezingenseries, schreef hij een boek getiteld *Beginselen der astrologie*, studieboek voor de zogenaamde A-cursus van het genootschap. Dit boek geeft een bijzonder heldere opsomming van de grondbeginselen van de moderne Nederlandse astrologie.

Toen begon de Tweede Wereldoorlog en het werk van het astrologisch genootschap werd onmogelijk gemaakt gedurende de Duitse bezetting, hoewel veel astrologen individueel verder werkten. Na de Tweede Wereldoorlog werd het genootschap voortgezet in een nieuwe vorm als de Stichting Werkgemeenschap van Astrologen, officieel opgericht op 9 oktober 1947.

De zeven oprichters fungeren gezamenlijk als de Kern van de stichting, bijgestaan door een raad van twaalf leden counselors adviseurs, elk fungerend als een secundair centrum in hun eigen deel van het land. Het organisatorisch management wordt verzorgd door een dagelijks bestuur, met als huidige voorzitter de heer W. Meursing. Naast het dagelijks bestuur worden alle astrologische activiteiten zoals bijvoorbeeld de maandelijkse bijeenkomsten, lezingen, cursussen, examens, etc., verzorgd door de zogenaamde technische commissie die bestaat uit drie van de zeven oprichters, dhr. J.C. Bakker, I. de Beer en H. Cosman.

In de eerste periode van de Stichting, heeft Ram weer een groot aandeel gehad in de cursussen die werden gehouden, en in het bijzonder in het jaarlijkse congres van de Werkgemeenschap, voor het eerst gehouden in 1951. Het achtste congres werd gehouden van 2 tot 4 oktober van dit jaar. De Stichting heeft verschillende van de cursussen die in de afgelopen jaren werden gehouden, gepubliceerd, bijvoorbeeld een volledige eerste eenvoudige beginnerscursus, vereenvoudigd wat betreft de techniek en de duiding, een cursus beroepskeuzeastrologie, een cursus karakterbepaling, etc.. Verder bestaat het tijdschrift URANIA nog steeds.

Ten slotte kunnen we vermelden, dat sinds 1942, er een "Orde van astrologisch ceremoniële mystiek" bestaat, met rituelen op een puur astrologische basis. Deze orde heeft als doel de astrologie toe te passen in de ontwikkeling van het spirituele leven, door haar leden te stimuleren meer te leven volgens de ritmen van de macrokosmos. De studie van de astrologie in Nederland, buiten de Werkgemeenschap bestaat meer op individuele basis, zodat er geen grotere groepen zijn. Het werk en de methoden van deze individualisten is vooral verbonden met de astrologische scholen in Duitsland en Engelstalige landen. Als we de werkzaamheden en doeleinden van de Werkgemeenschap van Astrologen zouden moeten karakteriseren, zouden we het volgende kunnen zeggen:

Dankzij het pionierswerk van verschillende voorangangers, waarvan sommigen hierboven genoemd zijn, is er in Nederland een wetenschappelijke astrologische beweging tot stand gekomen.

Deze heeft als doel de wetenschap van de astrologie te ontdoen van alle overgeërfde onzuiverheden, die voortkomen uit haar reis door de donkere Middeleeuwen. Maar naast dit zuiverende werk, zijn de bevindingen van de afgelopen vijftig jaar voortdurend uitgebreid en verbreed door zowel

deductief als inductief onderzoek, om de wetenschap van astrologie weer terug te brengen tot haar positie als moeder van alle kunsten en wetenschappen. ■

**H. Cosman, Secretary of the
Working Community of Astrologers**

INLEIDING TOT DE MODERNE ASTROLOGIE IN NEDERLAND (1959)

H. Cosman

Dit artikel is een vertaling van Introduction to Modern Astrology in the Netherlands, uit het Amerikaanse tijdschrift In Search, herfst 1959, p. 17-25. De afbeeldingen zijn door de redactie toegevoegd.

Het doel van dit artikel is een inleiding te vormen tot de studie van de beginselen van het “gesloten systeem”, dat door de WvA wordt gebruikt voor de berekening en interpretatie van horoscopen. Door de jaren heen, heeft dit systeem zijn nut en betrouwbaarheid bewezen.

Allereerst zou ik willen zeggen dat er uiteraard meer systemen zijn die aan de nodige voorwaarden voldoen, en hetgeen wordt toegepast in Nederland is zeker niet het enig juiste! Maar het moet gezegd, dat het een op zichzelf staand geheel is, en dat is al heel wat! Wie bekend is met wat er gaande is in de astrologische wereld zal helaas vaak merken dat vele modetrends, zelfs hele scholen, niet in staat zijn een duidelijk gedefinieerd systeem voort te brengen en vaak zijn hoofdzaken en bijzaken dooreen-gemengd.

Eerste beginselen van het systeem

De Wet van twaalf

Objectief gesproken wordt een systeem in de astrologie gesymboliseerd door het teken Capricornus (fase 10). Dit wetende, is het niet moeilijk voor te stellen dat er vele trends in de studie van de astrologie zijn, die tot eerdere stadia behoren. Laten we, in dit groeiproces, kijken naar de eerste fase, Aries.

Deze houdt in, de “ontdekking”, dat er iets als astrologie bestaat, waar we vooralsnog niets van weten (avidya). Dan functioneert het tweede stadium

(Taurus) als het aannemen (geloven in) of verwerpen van de astrologie, zonder daar verder consequenties aan te verbinden. Het grootste deel van de wereldbevolking bevindt zich tegenwoordig op het standpunt van fase 1 of 2, met betrekking tot de astrologie.

Wanneer de interesse eenmaal is gewekt, begint de 3e fase (Gemini) te werken. Onder de bestudeerders van de astrologie vinden we inderdaad een grote beweging of stroming van Gemini-mensen, die werken met resultaten van losse verbanden, die wel veel interessante dingen laten zien, maar zonder algemene lijn of verband.

Hiernaast kunnen we bijna gelijktijdig een Cancerstroming waarnemen (4e fase) die het astrologische verleden onderzoekt, en duizend **namen** geeft die voortleven als **ideeën** die op hun beurt traditionele begrippen dreigen te worden.

Ook zijn er een aantal bestudeerders die proberen om alleen de hoofdlijnen op te stellen (Leo of 5e fase), maar ook onderzoekers en onderscheiders (Virgo of 6e fase), die hun heil zoeken in het gebruik van halven en derden in hun berekeningen, zelfs wanneer hun vertrekpunt niet dezelfde mate van nauwkeurigheid heeft! Weer anderen proberen de astrologie te benaderen door haar te vergelijken met andere wetenschappen, of door de studie van vergelijkende astrologie (Libra of 7e fase).

Dan is er een kleiner aantal mensen die proberen te zoeken naar de problemen van de astrologie (Scorpio of 8e fase), vaak gravend in esoterische of occulte achtergronden.

Slechts zeer weinigen komen (door middel van de smalle doorgang van de 8e fase) tot een onafhankelijk oordeel, met als resultaat eigen ideeën en concepten (Sagittarius of 9e fase).

Van dit laatste stadium zijn er weer weinig (meestal georganiseerd in een gemeenschap of in het beste geval sprekend voor een heel land), die komen tot een gesloten, consistent en betrouwbaar systeem (Capricornus of 10e fase).

Na een dergelijke weg te zijn gegaan, naast of tesamen met gelijkgezinden, komt na de 10e de 11e fase (Aquarius), van uitwisseling en internationale betrekkingen, waarna meer contacten naar buiten volgen, om het systeem te testen en de verdiensten ervan aan te tonen.

Tot slot, in deze cyclus van uitbreiding van bewustzijn, in de 12e fase van Vissen, zullen de wezenlijke zaken overleven als het eindresultaat van de gemeenschappelijke inspanningen. Zulke eindresultaten hebben een (betrekkelijk) universele waarde, en zijn met andere woorden min of meer kosmisch en objectief van waarde.

Hoewel in een notendop, hoop ik te hebben duidelijk gemaakt, dat elk systeem het resultaat is van een deel van een innerlijke cyclus van de uitbreiding van bewustzijn, natuurlijk bestaande uit 12 fasen, gesymboliseerd door de 12 kosmische tekens van de dierenriem, objectief gezien, en individueel gesymboliseerd door de cyclus van de 12 sectoren of huizen van de horoscoop. Dit is de Wet van Twaalf of de Wet van het Object in een notendop, welke later meer volledig zal worden uitgelegd.

De WvA, de “Community of Netherland Astrologers”, met haar tot dusverre ontwikkelde systeem, ziet zichzelf in de positie de 11e fase binnen te gaan. Sprekend als een landelijk geluid voor Nederland, is de WvA graag bereid haar systeem voort te dragen voor een internationaal forum van astrologen, teneinde gezamenlijk op zeker moment over te gaan tot de twaalfde fase.

De Wet van zeven

De bovengenoemde cyclus is een eenvoudig voorbeeld van de zogenaamde Wet van 12, of de Wet van objectiviteit, of de Wet van omstandigheden. Hoe dan ook zal duidelijk zijn dat er buiten deze Wet van twaalf “iets anders” moet zijn, dat beïnvloed wordt door deze wet, en dat ondertussen zijn zelfbewustzijn uitbreidt. Verder mag duidelijk zijn, dat hetgeen ik

benoemde als “iets anders”, van een heel andere aard zou moeten zijn dan het object. In de moderne astrologie, noemen we dit principe “subject”, met zijn eigen lijnen van subjectieve ontwikkeling, geactiveerd door de ervaringen die zijn opgedaan tijdens zijn doorgang door de twaalf fasen van de objectiviteit. Deze individuele en subjectieve ontwikkeling van het subject, wordt hier in de WvA afgekort als “Wet van het subject” of “Wet van zeven”, “Wet van de ontwikkeling van het ego of het ik”. Deze wet symboliseert wat er gebeurt zodra een subject aanvangt, te functioneren binnen een object. Ik zal deze Wet van zeven demonstreren met een eenvoudig voorbeeld uit het dagelijks leven:

Ik (ego) wil een gewone stofzuiger aan het draaien krijgen. Dit apparaat bestaat in principe uit drie verschillende onderdelen: een propeller die kan draaien en zo de lucht verplaatst als een zuigperspomp; een elektromotor die dient als aandrijving; en ten derde het snoer en de stekker. Dit zijn de wezenlijke materiele onderdelen, of in filosofische termen, de vormzijde van de stofzuiger. Daarnaast is er de elektriciteit, wederom verdeeld in drie stadia: allereerst de krachtcentrale die de elektriciteit opwekt, ten tweede hebben we een geïsoleerde kabel nodig die zorgt voor de stroom, en ten derde is er het punt waar deze kracht vrijkomt, dat wil zeggen een stopcontact.

Dit zijn de drie principes van de “kracht”-zijde, in filosofische termen, de “krachtszijde” (of in levensprocessen de “levenszijde”). Zo zijn er in totaal twee maal drie principes in werking. Nu kom ik (ego, subject) in beeld, en ik verbind deze twee stellen van drie met elkaar. Ik stop de stekker in het stopcontact en vervolgens begint de stofzuiger te werken. Waar het om gaat is: we moeten heel helder begrijpen dat deze zeven principes niet eerder zullen werken of tot leven worden gewekt, dan het moment dat zij *alle zeven als een geheel* optreden. Laat dit eenvoudige voorbeeld voor dit moment voldoende demonstratie zijn van de Wet van zeven. We zullen nog dieper ingaan op deze wet en zijn astrologische overeenkomst met de planeten, in een volgend artikel.

Duidingsmethoden

De duidingsmethoden in de moderne astrologie, zijn geheel in lijn met de **beide** zojuist genoemde wetten, en hun onderlinge verwevenheid. Daarom is het mogelijk, zowel op een statische als een dynamische wijze te duiden. Met andere woorden, we zijn op deze manier in staat een beeld te maken van datgene **wat op een bepaald moment bestaat (statisch)**, maar tegelijkertijd kunnen we **verdere ontwikkelingen in beeld brengen**.

Dit type duiding werkt langs lijnen van exact-wetenschappelijke methoden, en deze werkwijze is deel van het “systeem” dat gebruikt wordt bij de WvA.

Deductief en inductief denken

Vanzelfsprekend zouden we uit het voorgaande kunnen opmaken, dat er veel denkkraft moet worden ingezet om tot een systeem te komen. Het is duidelijk dat dit denken op verschillende manieren kan worden gedaan, dat wil zeggen door middel van:

- a. deductie
- b. inductie

In onze visie, zijn beide manieren van denken noodzakelijk om tot de juiste conclusie te komen. Het toepassen van slechts een ervan, kan vaak leiden tot onregelmatigheden of tot tekenen buiten de grenzen van het papier. Ik zal dit ook kort toelichten:

De **deductieve** denker begint in het algemeen met een abstract begrip, dat hij gebruikt als het middelpunt van zijn overwegingen, en dat hij stapje voor stapje in detail uitwerkt, in een poging tot een uitleg te komen van de veelheid van verschijnselen. In filosofische termen, gaat de deductieve denker het pad van **noumenon naar fenomeen**. Van het niveau van zijn **innerlijke** en **uiterlijke** ontwikkeling hangt af, of hij in staat is het abstracte begrip in zijn puurheid te bevatten. omdat het een feit is dat deze abstracte begrippen behoren tot het gebied boven het hoogste niveau van het rationele denken, ja, op zekere manier het gebied is wat Plato noemde het “rijk van de ideeën”, of wat C.G. Jung bedoelde met het niveau van de archetypen of de prototypen. Deze manier van denken en haar afleidingen is kenmerkend voor het **oosterse denken**.

De **inductieve** denker is meer geneigd tot onderzoek en waarneming van de verschijnselen, om hieruit de wetten af te leiden die hem kunnen laten zien hoe daaruit een werkhypothese kan worden gedestilleerd. Wanneer een dergelijke hypothese zal worden bewezen door andere feiten of nieuwe experimenten, zal deze hypothese worden opgeheven tot het niveau van een “theorie”. Deze manier van denken is kenmerkend voor de westerse wetenschap en het rationele denken. Eigenlijk probeert de westerse geleerde via deze manier van denken, het pad te gaan dat leidt van **fenomeen naar noumenon**. Natuurlijk hangt het ook af van het vermogen van de inductieve denker in hoeverre hij in staat is vooruit te werken. Met name de weidsheid van zijn visie en de diepte van

zijn inzicht in de verschijnselen, zijn meestal, naast zijn algehele rijpheid, bepalend voor zijn resultaten.

In theorie heeft de inductieve denker een langere en moeilijker weg te gaan dan de deductieve denker, want is het niet de veelheid van verschijnselen, de waarneming van feiten etc., die hem steeds opnieuw confronteren met nieuwe struikelblokken? Dit is er dan ook de reden van dat wetenschappelijke theorieën zo vaak veranderd zijn (en nog steeds worden veranderd). We kunnen de opeenvolging van werkhypothesen op een zeker gebied van wetenschap voorstellen als een wiskundige reeks, met als limietwaarde, het noumenale of abstracte middelpuntsbegrip.

Uiteraard zouden deze beide manieren van denken tegelijkertijd moeten worden toegepast als wederkerige controle en aanvulling. Gelukkig is een dergelijke ontwikkeling inderdaad te bespeuren in wetenschappelijke kringen en geleerden die beginnen dit te zien in het bijzonder gestimuleerd door het werk van professor A. Einstein en zijn navolgers.

Het is duidelijk geworden, dat de wetten die deze algemene interdependentie bepalen op het grensvlak van het rationalistisch georiënteerde intellect liggen. Dit betekent dat slechts de meest abstracte der wetenschappen, dat wil zeggen de wiskunde, in staat is met hulp van symbolen deze wetten vast te leggen. Dit is tevens een pleidooi voor de astrologie, de toekomstige wetenschap die claimt een duiding te geven van deze algemene interdependentie en dat eveneens doet met hulp van symbolen.

Een aantal grote wetenschappelijke ontdekkingen werden gedaan door middel van wat wordt genoemd “de intuïtie”. In het licht van het voorgaande, kunnen we met zekerheid stellen, dat deze “intuïtie”, in filosofische termen, niets meer of minder is, dan **onbewuste deductie**.

Bij het opbouwen van een moderne astrologie in Nederland zijn deze beide manieren van denken gebruikt en dat is nog steeds het geval. Dank zij het pionierswerk van onze voorgangers, is er een **algeheel astro-technisch en astro-psychologisch systeem** tot stand gekomen. Met behulp van dit systeem, proberen we voortdurend, door middel van inzicht in zowel samenwerking als interactie, tussen kosmische, dat wil zeggen abstracte, begrippen enerzijds en door waarneming en duiding van de verschijnselen aan de andere kant, te komen tot een zuivering van de astrologie. Tegelijkertijd, staan wij onbevooroordeeld tegenover de “oude astrologie”, en tegenover de meest

moderne hypothesen, die we steeds proberen te onderzoeken en op hun verdienste te beoordelen. Individueel voor en tegen speelt hierin geen rol. Het doel is de astrologie als geheel te zuiveren van menige uitgroei aan de ene kant, en de wens de astrologie te verheffen tot “officiële wetenschap” aan de andere kant.

Enige praktische beginselen van de astrologie in Nederland

In de volgende pagina's van deze inleiding zou ik de meer praktische kant willen behandelen en de volgende twee punten willen bespreken:

- a. Wat is astrologie?
- b. Wat is een horoscoop?

Hiertoe zal ik een gedeelte aanhalen uit *Beginselen der astrologie* van ir. C.J. Snijders, het leerboek van onze beginnerscursus.

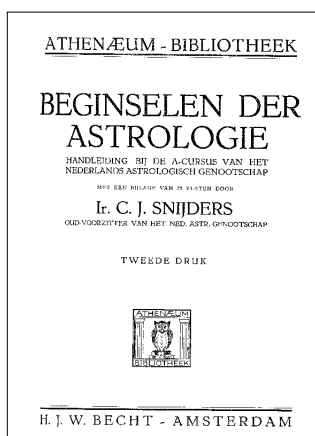

fig. 2: kaft van Snijders' *Beginselen*, 2e dr. 1949

“Kort samengevat, zoekt de astrologie het verband tussen de verschijnselen in de cosmos op de aarde als deel van die cosmos en in de mens als deel van die aarde.” (blz. 1, 2e dr.) [...] “De astrologie zoekt het verband der dingen langs verschillende wegen, welke wij in drie groepen kunnen verdelen;

1. De **geboorteastronomie** gaat uit van de cosmische toestand voor een geboorteplaats op een geboortemoment en leidt daaruit gegevens af over het fysiek en het karakter van de geborene en over zijn levensloop;
2. De **actuele astrologie** gaat uit van de cosmische toestand voor een bepaalde plaats op een bepaald ogenblik en leidt daaruit gegevens af voor

gebeurtenissen of toestanden op dat ogenblik. Dit kan op twee verschillende wijzen gebeuren:

- a. De **transitale astrologie** beschouwt de ogenblikkelijke cosmische toestand in verband met die op het geboortemoment van een bepaalde persoon en leidt daaruit gegevens af, hoe op dat ogenblik de verhouding van die persoon tot de cosmos zal zijn;
- b. De **uurhoek- of vragen-astrologie** beschouwt de ogenblikkelijke cosmische toestand in verband met één of meer bepaalde zeer concrete vragen en tracht daarop een antwoord te vinden;
3. De **progressieve astrologie** gaat, evenals de geboorte-astrologie, uit van de cosmische toestand voor een geboorteplaats op een geboortemoment, leidt daaruit de cosmische toestand af voor een reeks momenten in het leven van de geborene en tracht daaruit gegevens te vinden over gebeurtenissen in dat leven.

Voor alle astrologische beschouwingen gaan wij dus uit van de cosmische toestand voor een bepaalde plaats op een bepaald moment en wij zijn gewend, die toestand op een bepaalde wijze ‘in kaart te brengen’.” [einde citaat Snijders, Red.] Op een dergelijke tekening geven we de posities van de planeten aan, in relatie tot de vlakken van meridiaan en horizon van de waarnemer. Meer dan één coördinatensysteem is denkbaar voor het vastleggen van de planeetplaatsen. Deze hebben elk hun eigen betrekkelijke waarde.

Het eerste is het **eclipticasysteem**. Hier wordt de horizontale as gevormd door de ecliptica, als een projectielijn van het eclipticavlak. De verticale as is de grootcirkel door het lentepunt en door de eclipticapolen. Natuurlijk weten we, dat het lentepunt langzaam opschuift in anti-zodiakale richting. De afstand vanaf het lentepunt, gemeten evenwijdig met de ecliptica, wordt genoemd **lengte**; de afstand boven of onder het vlak van de ecliptica wordt genoemd **breedte**. Vreemd genoeg wordt de breedte van de planeten door de meerderheid van de astrologen vaak verwaarloosd. Dit is in conflict met de positie van de planeten in een topocentrische sfeer, des te meer naarmate de (astronomische) breedte van de planeet groter is, en de hoek van de ecliptica met het horizonvlak kleiner is.

Het tweede systeem is het **equatorsysteem**. Hier vormt de projectie van het vlak van de aardequator op de hemelbol de horizontale as, en de meridiaan door het lentepunt en bij de hemelpolen (nulmeridiaan) de verticale as. De afstand vanaf het lentepunt op de equator, dat wil zeggen vanaf de nulmeridiaan, en gemeten evenwijdig met de equator, wordt genoemd **rechte klimming**;

de afstand boven of onder het vlak van de equator wordt genoemd **declinatie** (gemeten evenwijdig met de nulmeridiaan).

Met behulp van dit systeem worden de planeetposities in het algemeen genoteerd in astronomische jaarboeken die worden gebruikt voor navigatie. Deze beide systemen, van ecliptica en equator, hebben hetzelfde nulpunt, namelijk het lentepunt.

Het derde systeem is het **azimutsysteem**. Hier vormt het topocentrische vlak van de horizon (dat wil zeggen de projectie ervan op de hemelbol), de horizontale as, en de verticale as is gedefinieerd door de meridiaan door noordpunt, zenit, zuidpunt en nadir. De afstand onder of boven de horizon wordt genoemd **hoogte**, en de afstand op het horizontale vlak gemeten vanaf de topocentrische meridiaan wordt genoemd **azimut**.

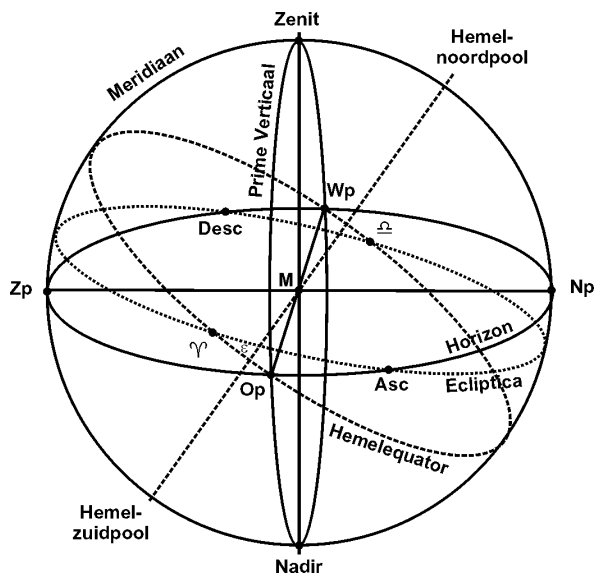

fig. 2: de belangrijkste punten en grootcirkels van de drie beschreven coördinatenstelsels

Het vlak van de ecliptica lijkt het vlak te zijn van de baan van de zon, maar is in werkelijkheid het vlak waarin de aarde rond de zon draait, en is daarom het ervaringsveld van de aarde. Wij maken er allen deel van uit. In het algemeen zijn astrologen het eens over de volgende analogie: zoals het snijpunt van ecliptica en hemelequator in het lentepunt het beginpunt definieert voor een nieuwe aardse cyclus (jaar), zo definieert het snijpunt van ecliptica en topocentrische horizon het beginpunt van de individuele cyclus van de entiteit, die juist op dat moment en precies op die plaats, tot bestaan komt. Dit snijpunt valt samen met oost- en westpunt op 6.00 uur en 18.00 uur sterrentijd.

In de praktijk is er dus bijna altijd een afwijking. Echter wanneer dit samenvallen plaatsvindt, hebben alle plaatsen op aarde die op dezelfde aardmeridiaan liggen hetzelfde ascendantpunt, namelijk 0° Libra of Aries.

Nadat we in de “sfeer” twee verschillende vlakken hebben vastgelegd, die van horizon en meridiaan (die dezelfde as hebben, namelijk, de lijn noord-zuid in het vlak van de horizon), rijst er een derde vlak verticaal op deze beide vlakken, het vlak door oostpunt, zenit, westpunt en nadir.

Dit is, dat moge duidelijk zijn, het vlak van projectie, waarop alle verschijnselen op de sfeer geprojecteerd moeten worden door middel van halve grootcirkels, lopende van noord- tot zuidpunt op de horizon door het te projecteren punt op de sfeer. Een dergelijke halve grootcirkel wordt positiecirkel genoemd, en past alleen in de ruimtelijke verdeling die gevormd wordt door horizon en meridiaan.

Op deze manier wordt de horoscooptekening een projectie van de planeetposities op het oost-westvlak, of prime-verticaalvlak. In een dergelijke tekening kunnen we niet zien:

- de afstand van een ster of eclipticaal punt boven of onder de horizon,
- de afstand van een ster of eclipticaal punt tot het vlak van projectie, en
- of de ster of het eclipticale punt hetzij voor hetzij achter het projectiescherm ligt.

We weten niet welke problemen nog achter deze drie punten zouden kunnen schuilgaan.

Het is een heel andere zaak, wanneer we de positiecirkel niet door het hemelpunt trekken om te projecteren (bijvoorbeeld door een planeet), maar door zijn lengtepunt (dat een verticale projectie is van dit hemelpunt of deze planeet, op de ecliptica). Wanneer een hemellichaam een zeer grote breedte heeft (Pluto kan een breedte hebben van 17° , Venus 8° , Mars 6° , Maan en Mercurius ongeveer 5°), kan het gebeuren dat het lengtepunt al boven de horizon is, terwijl de planeet er nog onder is, of andersom. Dit kan leiden tot grote afwijkingen hetgeen vervolgens weer fouten in de interpretatie tot gevolg moet hebben.

Het is gemakkelijk de positie te berekenen van een bepaald hemellichaam op de horizon, met name wanneer het in een vlak ligt met een bepaalde graad van de ecliptica.

Net zo gemakkelijk als het is het om dit te berekenen voor een gelijktijdige doorgang door de meridiaan, is hetzelfde mogelijk met iets meer inspanning voor elke andere hemelpositie.

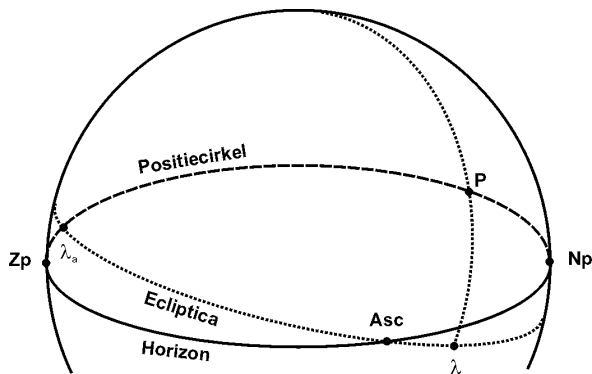

fig. 3: Een punt P , dat hoog boven de horizon ligt, met lengtepunt λ , valt in de traditionele horoscoop-tekening onder de horizon. Met behulp van de positieciervak door noord- en zuidpunt staat P , met schuine lengte λ_α , op de juiste plaats in de tekening.

“In hetzelfde vlak liggen” kunnen we interpreteren als “het samenvallen van invloed” en, daarom, van uitwerking. Neem bijvoorbeeld een lantaarn in een straat: de plek recht onder de lichtbron is het sterkst verlicht. De uitwerking van de straling is precies daar het meest krachtig. Naar analogie van dit voorbeeld, is de uitwerking van het lengtepunt op zichzelf sterker, maar dit punt geldt voor de hele aarde, in tegenstelling tot het punt dat we vinden door directe projectie van het planeetlichaam, maar dit laatste punt is veel meer karakteristiek voor de individuele geborene.

In verschillende directiesystemen, wordt de astronomische breedte van de planeten in aanmerking genomen bij de berekening van de progressieve posities. Ten hoogste echter, voegt men de informatie toe, dat de positie van het lengtepunt bijvoorbeeld onder de horizon ligt, terwijl de planeet zelf erboven ligt. Men doet dat zonder zich te realiseren:

1. hoe deze positie op het oost-westvlak tot stand kwam,
2. dat we niet consequent in gedachten houden, dat het samengaan van invloed, noodzakelijk een positionering in een en hetzelfde vlak van werking impliceert, in een gegeven verdeling van de ruimte,

3. het eclipticavlak, gezien als het vlak waarin de aarde zijn ervaringen opdoet, een functionele relatie heeft met alle planeten in een topocentrische verdeling van de sfeer, en
4. dat elk van deze vlakken wordt geprojecteerd op de sfeer als een positieciervak.

Dit probleem, dat al in 1929 door Leo Knecht naar voren werd gebracht, is diepgaand onderzocht in ons land, maar heeft tot nu toe in andere landen niet de aandacht gekregen die het verdient. Wij zijn daarom zeer verheugd door een van de nummers van *In Search* kennis te nemen van het werk van de inmiddels overleden Amerikaanse astroloog L. Edward Johndro. Het lijkt erop dat deze vrijwel op hetzelfde moment als Knecht, het genoemde probleem naar voren bracht. (zie ook de werken van Cyril Fagan, zijn mundoscope - Red.) Wij hopen dieper in te gaan op de bevindingen van Johndro met betrekking tot het onderzoek van de Nederlandse astrologen in een artikel in een van de volgende nummers van *In Search*.

Het is duidelijk, dat een consistente voortzetting van de projectie van de werkelijke topocentrische situatie op de hemelsfeer, als horoscoop-tekening, zal leiden tot een andere constructie van de twaalf huizen. In het bijzonder, zodra we het fenomeen “horoscoop” in verband zien met weergave in tijd en ruimte. Daarin definieert het voortgaan van het ascendantpunt in tijd de zogenaamde **tijdfactor** en de **tijdverdelingsfactor**, terwijl de **ruimteverdeling** volgens de vlakken rond de as noordpunt-zuidpunt op de horizon, de tweede factor definieert.

Dit is dan de oorsprong van de horoscoopsectoren of huizen. De cirkel van **tijdverdeling** is de **ascendant-parallelcirkel**, die een volledig individuele tijdschaal definieert. Deze ascendant-parallelcirkel valt alleen samen met de equator om 6.00 uur en 18.00 uur sterrentijd; hij ligt boven de equator wanneer het ascendantpunt positieve declinatie heeft, en eronder bij negatieve.

In het voorgaande heb ik gepoogd een “luchtfoto” te laten zien van de moderne astrologie, zoals die binnen de WvA wordt toegepast in ons land. Zelfs op een zeer aanzienlijke vergroting van een dergelijke foto zijn niet alle details te zien, maar wij hopen u een algemeen beeld te hebben gegeven. Enkele van deze details zijn uitvergroot in het artikel over de heer Ram in ditzelfde nummer.

In het volgende nummer van *In Search* hopen we u een van onze meer gedetailleerde beelden te geven, dat u meer inzicht zal geven in de theoretische en praktische principes van het huizensysteem dat in de

WvA wordt toegepast, getiteld: "Theoretische principes en praktische toepassing van de berekening van de huizen volgens de ascendant-parallelcirkel-methode". ■

TH.J.J. RAM, DE NESTOR UIT NEDERLAND (1959)

H. Cosman

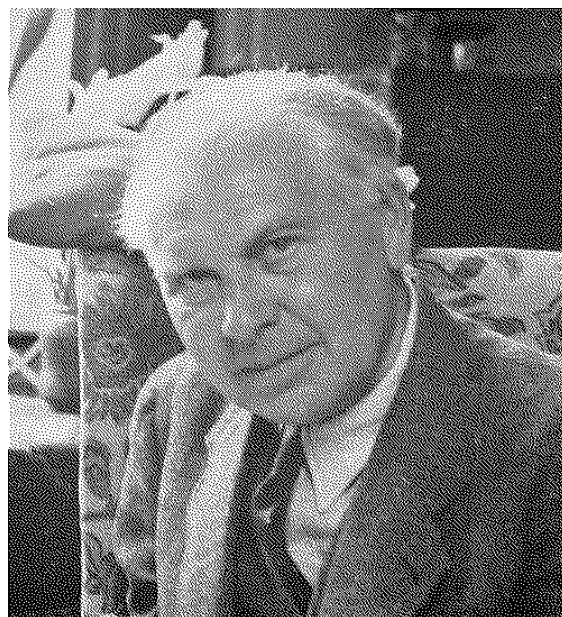
Dit artikel is een vertaling van Th.J.J. Ram: Nestor of the Netherlands, uit het Amerikaanse tijdschrift In Search, herfst 1959, p. 9-12.

Op 19 december van dit jaar, hoopt Ram zijn 75e verjaardag te vieren. We zullen hierbij een korte samenvatting geven van zijn grote verdiensten voor de groei en ontwikkeling van de moderne astrologie (en deze verder ontwikkelen in de komende serie artikelen in dit blad)

In 1917 trad Ram toe tot het Nederlands Astrologisch Genootschap, en begroef zichzelf in, en breidde uit, het werk van de oprichter van het genootschap, A.E. Thierens Ph.D., die had aangetoond dat de samenhang van de 12 tekens in de dierenriem tegelijkertijd zowel een statisch als een dynamisch geheel is, geformuleerd als "het object", de "Wet van 12". Ram toonde aan dat er naast een object ook altijd een subject aanwezig moet zijn, dat zijn eigen weg gaat, door het opdoen van ervaring door en in het object.

Deze persoonlijke subjectieve ontwikkeling is in Nederlandse astrologische kringen sindsdien bekend als de Wet van zeven. Ram had zijn eigen idee over het huizensysteem, het zogenaamde ascendant-parallelcirkel-systeem, waarin de factoren tijd, plaats, kracht (invloed) waren samengevoegd in volledige harmonische eenheid, waarin van deze drie factoren gebruik werd gemaakt die elk voor zich de basis vormen van respectievelijk het huizensysteem van Regiomontanus, Campanus en Placidus.

Omdat bij de beoordeling van het subject in de horoscoop grote waarde wordt gehecht aan de positie van heer I in sector en teken - dat wil zeggen de heerser van het rijzende teken, die staat voor de bewuste ik van een entiteit, had Ram een probleem met de interpretatie van horoscopen waarbij de tekens Taurus, Gemini en Cancer op de ascendant staan.

Th.J.J. Ram in 1959

Het gebruik van de klassieke heersers van deze tekens, Venus, Mercurius en de Maan, gaf geen duidingen die beantwoordden aan de werkelijkheid.

Op deze manier, na jaren van experimenteren enerzijds, en aan de hand van theoretische inductieve overwegingen anderzijds, kwam hij tot het opstellen van een efemeris van de drie reële, maar nog onontdekte, heersers van deze tekens, een efemeris, die vanaf dat moment onmisbaar is geweest in de astrologie in Nederland. In verband hiermee kwam hij tot een verdeling van de zo gevormde 12 planeten in vier groepen van drie, respectievelijk genoemd ich, es, über-ich en über-es, waarbij de Maan een belangrijke functie *buiten* de zogenaamde teken-heerserschapen werd toegekend.

Analoog aan de verdeling van positieve en negatieve tekens, verdeelde Ram de huizen op dezelfde manier, en fixeerte de huizencusps door middel van positiecirkels.

Dit leidde verder tot een analoge plaatsbepaling voor de planeten in de horoscoop, eveneens door middel van positiecirkels, die zogenaamde **actieve** posities tot gevolg hebben. Deze kunnen worden gezien als **individuele** posities, in tegenstelling tot de **lengte-** of **collectieve** posities uit de efemeriden. De individuele posities voor een specifieke horoscoop worden uit deze laatste afgeleid. (Ze komen overeen met wat Johndro noemde horizontaal-longitudinale posities.)

In de klassieke astrologie kwam het vaak voor dat men zei dat de positie van een planeet dichtbij de cusp van een huis, het naburige huis zou beïnvloeden, om discrepanties tussen de horoscoop en de realiteit van het leven van de persoon te vermijden. Door de bovengenoemde methode zowel voor huizen als planeten toe te passen, maakte Ram het onmogelijk de planeten van het ene naar het andere huis te laten werken. Populair gezegd: planeten staan en werken uit, waar hun actieve posities zijn. De verdeling en combinatie van de posities van de planeten in positieve en negatieve tekens en positief en negatieve huizen heeft de interpretatie van horoscopen sterk verruimd. In beginsel vernieuwde Ram de aspectenleer als een dynamische cyclus van twee planeten, lopend van de ene conjunctie tot de volgende, waarbij de langzaamste werd gezien als **weerstand** en de snellere - de zich ervan verwijderende planeet - als **kracht**. [de dynamische aspectenleer was door Thierens al eerder geformuleerd, Red.]

De door deze kracht gevormde boog van de eerste conjunctie tot de oppositie, werd genoemd de uitgaande boog, met daarin **uitgaande aspecten**, in tegenstelling tot de aspecten op de ingaande boog van de oppositie tot de volgende conjunctie, die werden genoemd **ingaande aspecten**. De begrippen uitgaand en ingaand leidden tot geheel verschillende astrologische inschattingen. Een analogie hiervan kan worden gezien in de ontwikkeling van de maanfasen van nieuwe Maan tot de volgende nieuwe Maan. Wat Thierens had gedaan met betrekking tot de 12 dierenriem tekens werd door Ram gebruikt met betrekking tot de 12 huizen of sectoren, zoals ze tegenwoordig in Nederland worden genoemd. Deze laatste twaalf bracht hij naar voren als de persoonlijke-/individuele dierenriem, in tegenstelling tot de kosmische-/universele dierenriem van de twaalf tekens.

De basis en verdeling van de twaalf tekens in hun verschillende aanzichten past ook, mutatis mutandis, op de persoonlijke-/individuele cyclus, de twaalf sectoren. Zo was de moderne horoscoopinterpretatie gebaseerd op:

a. **Potentialiteit** (aanleg) dat wil zeggen, de samenhang tussen de heren van de twaalf sectoren, verdeeld in bepaalde cycli, analoog met de verdeling van de twaalf tekens in driehoeken, kruizen, etc.. Het karakter van een planeet, als planeetkracht, blijft tot nu toe buiten beschouwing. Het geheel vormt op deze manier het genotypische element, of het objectieve deel van de horoscoop, iemands zogenaamde "aanleg".

b. **Idealiteit**, het subjectieve deel van de horoscoop, gevormd door het verband van de planeetkrachten, dat de nieuwgeborene ter beschikking wordt gesteld, als een soort arsenaal van werktuigen (krachten), met als doel de individuele aanleg te realiseren (a). De wortel van dit subject is wat we tegenwoordig noemen vanuit een modern astrologisch gezichtspunt, "het karakter", bijvoorbeeld het verband tussen **individualiteit** (zon), **persoonlijkheid** (maan) en **temperament** (ascendant).

c. **Realiteit**, dat wat verschijnt door interactie tussen de onder a. en b. genoemde principes, leidend tot het fenotypische aanzicht, of de werkelijkheid van iemands leven, met, en in, de gegeven omstandigheden.

Het duidingsgedeelte van Ram's gesloten astrologische systeem is neergelegd in zijn *Psychologische astrologie* en zal, voor zover nodig, meer volledig worden gedetailleerd en uitgewerkt in zijn *Psycho-astrologische encyclopedie*, waarvan al enkele delen zijn verschenen.

Voor zover ons bekend is, geloven wij niet dat ergens anders in de wereld een zo volledig astro-technisch psycho-astrologisch en filosofisch systeem is gepubliceerd. Dit is Ram's grootste verdienste voor de wetenschap van de astrologie, waaraan hij het grootste gedeelte van zijn leven heeft gewijd. Tegelijkertijd, heeft hij een brug geslagen en een eenheid gemaakt tussen oosterse wijsheid en westerse wetenschap, hoewel dit gedeelte van zijn buitengewone energie en vermogens, niet op het openbare niveau liggen. ■

**The Working Community of
Netherlands Astrologers
The Astrological Research Associates**

LEVEN EN VORM, EEN VOORTDURENDE DIALOOG

Louise van Zanen

Inleiding

In dit artikel bespreek ik de interactie tussen leven en vorm aan de hand van het sprookje “Jonkvrouw Maleen”, opgenomen in de bundel *Verzamelde sprookjes* van de gebroeders Grimm. Daarbij maak ik gebruik van een astrologische landkaart, die ons in staat stelt ons te oriënteren op de verschillende fases van het interactieproces dat deze dialoog toont. De landkaart is opgenomen aan het einde van dit artikel. Maar ook zonder kennis van de astrologie is deze uiteenzetting te volgen. Er wordt weliswaar regelmatig een uitstapje gemaakt naar de astrologische systematiek, maar ondanks dat blijft de verhaallijn bestaan. Het is dus mogelijk de astrologische aspecten gewoon over te slaan.

Het sprookje “Jonkvrouw Maleen” behoort tot de minderheid van de sprookjes van Grimm, waarin het vrouwelijke aspect de leidende rol vervult. Vaak zien we de held, de eenvoudige boerenzoon of de koningszoon figureren. De mannelijke archetypen worden voorgesteld als reizigers, die tijdens hun tochten vol gevaren en ontmoetingen tot kennis en bewust zijn moeten komen. De vrouwelijke archetypen zitten vaak in een toren of afgesloten ruimte te wachten op het moment van terugkeer van de held, maar er is weinig informatie over wat zij in deze wachttijd doen, leren of al weten. Het zou de moeite waard zijn deze sprookjes te herschrijven vanuit het perspectief van de heldin, van het vrouwelijke element dus.

In dit geval is dat niet nodig. Het sprookje zet heel duidelijk de kwaliteiten van het vrouwelijke archetype af tegen de leerweg van het mannelijke aspect. Hieronder volgt eerst de tekst van het sprookje. De tekst is opgedeeld in drie stukken, elk met een eigen thematiek:

1. Een oude en een nieuwe wereld
2. Herinneren en herkennen
3. Zuivering en het heilig huwelijk

In de bespreking wordt deze indeling gehandhaafd.

Jonkvrouw Maleen (Gebr. Grimm)

1. Een oude en een nieuwe wereld

Er was eens een koning en die had een zoon die graag wilde trouwen met de dochter van een machtige koning. Zij heette jonkvrouw Maleen en was beeldschoon. Haar vader wilde haar aan een ander geven, dus hij kon haar niet krijgen. Maar omdat ze elkaar van harte liefhadden, wilden ze elkaar niet loslaten, en jonkvrouw Maleen zei tegen haar vader: “Ik kan en wil met niemand anders trouwen”.

De vader ontstak in woede en liet een donkere toren bouwen waarin geen straaltje zon of maan viel. Toen de toren klaar was zei hij: “Hier moet je zeven jaar inzitten, dan kom ik kijken of je koppige wil gebroken is”. Voor die zeven jaar werd er eten en drinken in de toren neergezet,

vervolgens werden zij en haar kamenier naar binnen gebracht en ingemetseld en zo van hemel en aarde gescheiden. Daar zaten ze in de duisternis zonder te weten wanneer het dag of nacht was.

De koningszoon liep dikwijls om de toren heen terwijl hij haar naam riep, maar geen geluid drong van buiten af door de dikke muren heen. Wat konden zij anders doen dan jammeren en klagen? Ondertussen verliep de tijd, en aan het slinken van voedsel en drank merkten ze dat de zeven jaren op hun eind liepen. Ze dachten dat het moment van hun verlossing was gekomen, maar er was geen hamerslag te horen en geen steen viel uit de muur; het was alsof haar vader

haar was vergeten. Toen ze nog maar voor korte tijd voedsel hadden en voorzagen, dat ze een jammerlijke dood zouden sterven, zei jonkvrouw Maleen: “We moeten alles op alles zetten en kijken of we door de muur heen kunnen breken”. Ze nam het broodmes, groef en boorde in de kalk van een steen, en als zij moe was, loste de kamenier haar af. Na lang werken lukte het haar een steen uit de muur te halen, daarna een tweede en een derde, en na drie dagen viel de eerste lichtstraal hun duisternis binnen, en tenslotte was de opening zo groot dat ze naar buiten konden kijken.

De hemel was blauw en een frisse lucht woei hen tegemoet, maar wat zag alles in het rond er treurig uit: het kasteel van haar vader lag in puin, de stad en de dorpen waren verbrand zover het oog reikte, de akkers waren wijd en zijd verwoest en in geen velden of wegen was een mens te zien. Toen de opening in de muur zo groot was dat ze er doorheen konden kruipen, sprong eerst de kamenier naar beneden en daarna volgde jonkvrouw Maleen. Maar waar moesten ze naar toe? De vijanden hadden het hele rijk verwoest, de koning verjaagd en alle inwoners gedood.

2. Herinneren en herkennen

Ze gingen op weg om een ander land te zoeken, maar nergens vonden ze onderdak of iemand, die hen een stukje brood gaf, en hun nood was zo groot dat ze hun honger met brandnetels moesten stillen. Toen ze na een lange tocht in een ander land kwamen, boden ze her en der hun diensten aan, maar overal waar ze aanklopten werden ze afgewezen en niemand wilde zich over hen ontfermen. Eindelijk kwamen ze in een grote stad en gingen ze naar het koninklijk paleis. Maar ook daar werden ze weggestuurd, totdat de kok tenslotte zei dat ze wel in de keuken konden blijven om als Assepoesters dienst te doen.

Nu was de zoon van de koning in wiens rijk zij zich bevonden toevallig degene met wie jonkvrouw Maleen verloofd was geweest. Zijn vader had een andere bruid voor hem gekozen, die even lelijk om te zien als slecht van inborst was. De bruiloft was vastgesteld en de bruid was al aangekomen, maar omdat ze zo lelijk was vertoonde ze zich aan niemand. Ze sloot zich in haar kamer op en jonkvrouw Maleen moest haar het eten uit de keuken brengen. Toen de dag kwam waarop de bruid met de bruidegom naar de kerk zou gaan schaamde zij zich voor haar lelijkheid; ze was bang dat de mensen haar zouden bespotten en uitlachen als ze zich op straat liet zien. Ze zei tegen jonkvrouw Maleen: “Er wacht je een groot geluk: ik heb mijnvoet verstuikt en kan niet goed op straat lopen. Jij moet mijn bruidskleren aantrekken en mijn

plaats innemen. Een grotere eer kan je niet te beurt vallen.” Maar Jonkvrouw Maleen wees het af en zei: “Ik verlang geen eer die mij niet toekomt.” De bruid bood haar goud aan, maar ook dat hielp niet. Tenslotte zei ze kwaad: “Als je mij niet gehoorzaamt, kost het je je leven. Ik hoef maar één woord te zeggen en je hoofd wordt voor je voeten gelegd.” Toen moest ze wel gehoorzamen en de prachtige kleren van de bruid aantrekken en al haar sieraden erbij.

Toen ze de koninklijke zaal binnenkwam, stond iedereen versteld van haar grote schoonheid en de koning zei tegen zijn zoon: “Dat is de bruid die ik voor je heb uitgekozen en die je naar de kerk moet leiden.” De bruidegom was verbaasd en dacht: ze lijkt op mijn jonkvrouw Maleen. Ik zou zweren dat ze het zelf is, maar zij zit al heel lang in de toren gevangen of is misschien al dood.

Hij nam haar bij de hand en leidde haar naar de kerk. Langs de weg stond een brandnetelstruik en jonkvrouw Maleen zei:

*Ach brandnetel, struikje klein,
Wat sta jij hier zo alleen?
Ik ben heus nog niet vergeten,
Dat ik jou in grote nood rauw heb moeten eten.*

“Wat zeg je daar?” vroeg de koningszoon. “Niets,” antwoordde ze, “ik dacht alleen aan Jonkvrouw Maleen.” Hij verwonderde zich erover dat ze van haar afwist, maar zei niets. Toen ze bij het bruggetje naar het kerkhof kwamen, zei ze:

*Bruggetje, ach breek toch niet,
De ware bruid dat ben ik niet.*

“Wat zeg je daar?” vroeg de koningszoon. “Niets,” antwoordde ze, “ik dacht alleen aan jonkvrouw Maleen.” “Ken je jonkvrouw Maleen dan?” “Nee”, antwoordde zij, “hoe zou ik haar moeten kennen? Ik heb alleen van haar gehoord.” Toen ze bij de kerkdeur kwamen, zei ze opnieuw:

*Ach, kerkdeurtje, breek toch niet,
De ware bruid dat ben ik niet.*

“Wat zeg je daar?”, vroeg hij. “Ach,” antwoordde zij, “ik dacht alleen aan jonkvrouw Maleen.” Toen haalde hij een kostbare ketting tevoorschijn, legde die om haar hals en haakte hem vast. Daarop gingen ze de kerk binnen en de priester legde voor het altaar hun handen in elkaar en trouwde hen. De koningszoon leidde haar terug, maar zij sprak de hele weg geen woord.

Toen ze weer in het paleis waren gekomen, snelde ze naar de kamer van de bruid, trok de prachtige kleren uit en deed de sieraden af, trok haar grijze jak aan en hield alleen de ketting om die ze van de bruidegom had gekregen.

3. Zuivering en het heilig huwelijk

Toen de nacht viel en de bruid naar de kamer van de koningszoon gebracht zou worden, liet de bruid de sluier over haar gezicht vallen zodat hij het bedrog niet zou merken.

Zodra alle bedienden weg waren, zei hij tegen haar: “Wat zei je toch tegen de brandnetelstruik die langs de weg stond?” “Tegen welke brandnetelstruik?” vroeg zij, “ik praat toch niet tegen een brandnetelstruik!” “Als je dat niet hebt gedaan, dan ben je de ware bruid niet,” zei hij. Toen redde ze zich eruit door te zeggen: “k Ga het vragen aan mijn maagd die mijn gedachten voor mij draagt.” Ze ging de kamer uit en schreeuwde tegen jonkvrouw Maleen: “Meid, wat heb je tegen die brandnetelstruik gezegd?” “Ik zei alleen maar:

*Ach brandnetel, struikje klein,
Wat sta jij hier zo alleen?
Ik ben heus nog niet vergeten
Dat ik jou in grote nood rauw heb moeten eten.”*

De bruid haastte zich terug naar de kamer en zei: “Nu weet ik wat ik tegen de brandnetelstruik heb gezegd,” en ze herhaalde de woorden die ze zojuist had gehoord.

“Maar wat zei je tegen het bruggetje toen we er over heen liepen?” vroeg de koningszoon. “Tegen het bruggetje?” antwoordde zij, “ik praat toch niet met een bruggetje?” “Dan ben jij ook de ware bruid niet.” Ze zei weer: “k Ga het vragen aan mijn maagd die mijn gedachten voor mij draagt,” rende de kamer uit en schreeuwde tegen jonkvrouw Maleen: “Meid, wat heb je tegen het bruggetje gezegd?” “Ik zei alleen maar:

*Bruggetje, ach breek toch niet,
De ware bruid dat ben ik niet.”*

“Dat kost je je leven,” riep de bruid, maar ze haastte zich terug naar de kamer en zei: “Nu weet ik wat ik tegen het bruggetje heb gezegd,” en ze herhaalde de woorden. “Maar wat heb je tegen de kerkdeur gezegd?” “Tegen de kerkdeur?” antwoordde zij, “ik praat toch niet met een kerkdeur?” “Dan ben je ook de ware bruid niet.” Ze ging de kamer uit en schreeuwde tegen jonkvrouw Maleen: “Meid, wat heb je tegen de kerkdeur gezegd?” “Ik zei alleen maar:

*Ach,kerkdeurtje, breek toch niet,
De ware bruid dat ben ik niet.”*

“Dat wordt je dood,” riep de bruid ziedend van woede, maar ze haastte zich terug naar de kamer en zei: “Nu weet ik wat ik tegen de kerkdeur gezegd heb,” en ze herhaalde de woorden. “Maar waar heb je de ketting die ik je bij de kerkdeur heb gegeven?” “Wat voor ketting?” antwoordde zij, “je hebt me geen ketting gegeven.” “Ik heb hem zelf om je hals gedaan en hem zelf vastgehaakt. Als je dat niet weet ben je de ware bruid niet.” Hij trok de sluier van haar gezicht en toen hij haar onbeschrijflijke lelijkheid zag, deinsde hij geschrokken achteruit en zei: “Hoe kom jij hier? Wie ben je?” “Ik ben de bruid met wie je zou gaan trouwen, maar omdat ik bang was dat de mensen me zouden bespotten als ze mij zagen, had ik Assepoester bevolen mijn kleren aan te trekken en in mijn plaats naar de kerk te gaan.”

“Waar is dat meisje?” vroeg hij, “ik wil haar zien. Ga haar halen.” Zij ging de kamer uit en zei tegen de dienaren dat de Assepoester een bedriegster was, dat ze haar naar de binnenplaats moesten brengen en haar hoofd moesten afhakken. De dienaren grepen het meisje en wilden haar meesleuren, maar ze schreeuwde zo hard om hulp dat de koningszoon haar stem hoorde. Hij kwam zijn kamer uit, rende naar haar toe en gaf het bevel het meisje onmiddellijk los te laten. Er werden lampen gehaald, en toen zag hij om haar hals het gouden sieraad dat hij haar bij de kerkdeur had gegeven.

“Jij bent de ware bruid die met mij in de kerk is geweest,” zei hij, “kom mee naar mijn kamer.” Toen ze alleen waren zei hij: “Op weg naar de kerk noemde je jonkvrouw Maleen, met wie ik verloofd ben geweest. Als ik dacht dat het mogelijk was zou ik geloven dat ze nu voor mij staat: jij lijkt in alles op haar.” Zij antwoordde: “Ik ben jonkvrouw Maleen. Ik heb zeven jaar in het donker gevangen gezeten, honger en dorst geleden en lang in nood en armoede geleefd. Maar vandaag schijnt de zon weer voor mij. Ik ben in de kerk met je getrouwd en ik ben je wettige echtgenote.”

Toen kusten ze elkaar en ze waren hun hele leven gelukkig. De valse bruid werd voor straf het hoofd afgehakt. De toren waarin jonkvrouw Maleen had gezeten heeft er nog lang gestaan en als de kinderen er langs kwamen zongen ze:

*Kling, klang, kloria,
Wie zit er in die toria?
Daar zit een koningsdochter in,*

*Jij ziet haar niet, ik evenmin.
De muur die wil niet breken,
De steen die wil niet steken.
Hansje blijf niet stille staan,
Met je bonte kielte aan.*

1e deel: een oude en een nieuwe wereld

Het is niet moeilijk om bij het lezen van het eerste gedeelte van dit sprookje onze oordelen over de figuranten te vellen. Jonkvrouw Maleen is het arme slachtoffer, dat door haar boosaardige vader wordt opgesloten in een ondoordringbare toren omdat zij weigert met de voor haar uitgezochte man te trouwen. Er is dan sprake van een slachtoffer (Maleen), een kwaadaardige vader, een machtsstrijd met ontkenning van je bestaansrecht. Deze invalshoek kan grote consequenties voor de lezer (-es) hebben. Wellicht heken je jezelf in één van deze aspecten en het is niet ondenkbaar dat je een dergelijk sprookje meeneemt in de rest van je leven. De moralistische opvatting van sprookjes zet ons eerder gevangen dan dat ze ons bevrijdt. Als je je bij dit sprookje bijvoorbeeld vereenzelvigd met Jonkvrouw Maleen ziet het leven er niet gemakkelijk uit. De aannames en conclusies die je trekt op basis van zo'n interpretatie laten slechts ruimte voor de hoop, dat je ooit eens bevrijd zult worden of tenminste je eigen bevrijding zult moeten bewerkstelligen met erkenning van de beschadigingen die je in je eigen geschiedenis hebt opgelopen.

In dit artikel kiezen we een ander perspectief: het symbolische. Het uitgangspunt is, dat alle figuranten in het sprookje een specifieke functie hebben, die gericht is op herstel van balans in de schepping. In alle verschijnselen zien we de combinatie van Vorm en Leven, een dans tussen vergaan (Vorm) en bestaan (Leven) in allerlei verhoudingen. Als de balans tussen beide aspecten verstoord is, gebeurt er iets. Opeens lijkt alles er op gericht te zijn een nieuw evenwicht te scheppen. Sprookjes vertellen ons over de verhoudingen tussen dood en leven, einde en nieuw begin, zwijgen en spreken. De figuranten in de sprookjes zijn de instrumenten om aan het nieuwe leven op basis van een afstemming tussen Vorm en Leven een bijdrage te leveren.

Een eenvoudig voorbeeld van de relatie tussen Vorm en Leven is het volgende: om water (Leven) te kunnen drinken hebben we iets nodig dat dit water kan bevatten: een kom, onze handen, onze mond (Vorm). Zo zijn er veel voorbeelden te geven: we maken onszelf (Leven) kenbaar door het benoemen van uiterlijke kwalificaties (Vorm), we gaan ergens wonen (Leven) en bouwen een hut, huis of omheining (Vorm).

Het eerste deel van het sprookje gaat over een nieuwe afstemming. De oude vormen hebben hun tijd gehad en de nieuwe zijn nog niet bewust aanwezig. De koning symboliseert de oude schepping, die aan vernieuwing toe is. Jonkvrouw Maleen is vertegenwoordigster van het nieuwe Leven, dat als de tijd rijp is geboren zal worden. In de eerste zinnen van het sprookje worden de figuranten en het thema beschreven:

Er was eens een koning en die had een zoon die graag wilde trouwen met de dochter van een machtige koning. Zij heette jonkvrouw Maleen en was beeldschoon. Haar vader wilde haar aan een ander geven, dus hij kon haar niet krijgen. Maar omdat ze elkaar van harte liefhadden, wilden ze elkaar niet loslaten, en jonkvrouw Maleen zei tegen haar vader: "Ik kan en wil met niemand anders trouwen."

Er is dus sprake van een parallel: enerzijds de koning die de huwelijkswens van zijn dochter ontkent, anderzijds de koning die zijn zoon het beste gunt. Elke partij vertegenwoordigt één aspect: de koning met dochter Maleen symboliseert de oude Vorm, die overheersend is geworden en die zijn tijd heeft gehad, de andere koning, de vader van de prins, toont ons het nieuwe Leven in wording. Het is dus niet verwonderlijk, dat er een nieuwe afstemming moet komen.

Woorden als "beeldschoon" en "omdat ze elkaar van harte liefhadden en elkaar niet wilden loslaten" spreken voor zich. Al in de beginregels van het verhaal wordt een vooruitblik gegeven op het perspectief van de volmaakte verbinding tussen mannelijk (Vorm) en vrouwelijk (Leven), in oude geschriften aangeduid als het Heilig Huwelijk.

De beelden van het verhaal illustreren het proces, dat nu in gang wordt gezet:

De vader ontstak in woede en liet een donkere toren bouwen waarin geen straaltje zon of maan viel. Toen de toren klaar was zei hij: "Hier moet je zeven jaar inzitten, dan kom ik kijken of je koppige wil gebroken is". Voor die zeven jaar werd er eten en drinken in de toren neergezet, vervolgens werden zij en haar kamenier naar binnen gebracht en ingemetseld en zo van hemel en aarde gescheiden. Daar zaten ze in de duisternis zonder te weten wanneer het dag of nacht was.

De toren die wordt beschreven is geheel afgesloten van de buitenwereld. Een donkere toren, waarin geen straaltje zon of maan kan binnenvallen,

het gescheiden zijn van hemel en aarde, de duisternis waardoor Maleen en haar kamenier niet kunnen zien of het dag of nacht is. Alles wijst op een proces waarin tijd en ruimte geen rol meer spelen, het gaat om wachten tot het juiste moment van geboorte is aangebroken.

Deze periode van wachten neemt zeven jaren in beslag, jaren waarin er niets anders te doen is dan voedsel te nuttigen, dat in de toren is meegegeven. De belofte of beter: het dreigement van de koning is, dat deze aan het einde van de zeven jaren zal komen om te beoordelen of de koppige wil van de dochter gebroken is. Deze periode van wachten kun je vergelijken met de geboorte van vogels: eerst wordt het ei gelegd waarin de vogel in wording kan groeien. Er dringt geen licht door, er is beperkte ruimte, er is geen mogelijkheid tot eigen initiatief. Totdat de tijd van “verlossing” gekomen is: de vogel pikt zich een weg naar buiten en het duurt niet lang tot hij zelf op eigen vleugelkracht de wereld zal gaan verkennen.

Omdat jonkvrouw Maleen zich niet kan oriënteren op het wisselen van licht en donker moet ze zich op iets anders oriënteren:

Aan het slinken van voedsel en drank merkten ze dat de zeven jaren op hun eind liepen. Ze dachten dat het moment van hun verlossing was gekomen, maar er was geen hamerslag te horen en geen steen viel uit de muur; het was alsof haar vader haar was vergeten.

Het nemen van voedsel is een prachtig symbool voor het toeëigenen van wat nodig is om te (over-) leven. Het lichaam neemt de benodigde voedingsstoffen op en zet die effectief om, zodat de Vorm (lichaam) straks in staat is zelfstandig te functioneren. Ook een veelbetekenend woord in de tekst is het woord “verlossing”. De aanname die je als bewoonster van een totaal afgesloten toren kunt krijgen is, dat je verlost moet worden (door iemand anders), maar uiteindelijk toont het sprookje ons, dat je voor die verlossing niet van iemand anders afhankelijk bent, maar de bevrijding zelf kunt bewerkstelligen. Dit is een hoopvolle gedachte voor degene, die het sprookje uit moralistisch perspectief heeft gelezen!

Na lang werken lukte het haar een steen uit de muur te halen, daarna een tweede en een derde, en na drie dagen viel de eerste lichtstraal hun duisternis binnen, en tenslotte was de opening zo groot dat ze naar buiten konden kijken.

Getallen hebben een specifieke betekenis in sprookjes. Het getal drie in het citaat hierboven is

veelbetekenend. Liefde, Wijsheid en Zijn zijn de ontwikkelingslijnen, die in het getal drie besloten liggen. De eerste lichtstraal valt hun duisternis binnen: de tijd en daarmee verbonden de ruimte doen hun intrede na een lange periode van actief wachten en rijpen voor wat komen gaat.

De hemel was blauw en een frisse lucht woei hen tegemoet, maar wat zag alles in het rond er treurig uit: het kasteel van haar vader lag in puin, de stad en de dorpen waren verbrand zover het oog reikte, de akkers waren wijd en zijd verwoest en in geen velden of wegen was een mens te zien.

Er is blauwe hemel en frisse lucht, de levenskanten van de schepping, maar alles wat in het oude koninkrijk was geconstrueerd, alle Vormen, zijn verdwenen. Er zijn alleen nog resten van wat eens mooi en indrukwekkend was. Het is duidelijk dat het Leven zich nieuwe vormen zal moeten zoeken en dat de oude vormen niet meer bruikbaar zijn. Ook was er “in geen velden of wegen een mens te zien” - het vrouwelijke zal haar tegenpool nog dienen te ontmoeten om het proces van afstemming tussen Leven en Vorm gestalte te geven. Daarvoor is nog een periode van oefenen, herkennen en leren nodig.

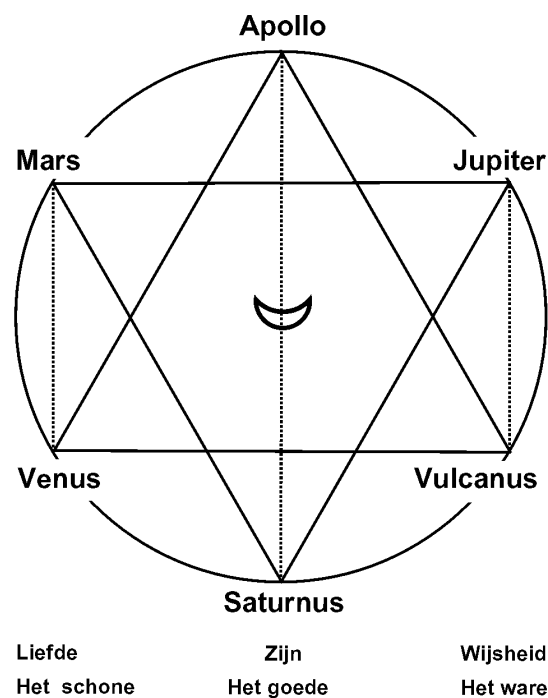
Astrologische informatie

De tekening hieronder, toont twee driehoeken, één met de punt naar beneden en één met de punt naar boven. De eerstgenoemde driehoek is de driehoek van de instinctieve (natuur-) krachten Saturnus, Jupiter en Mars. Alles wat met vorm te maken heeft valt onder Saturnus en het beeld van de toren is dan ook onverhuld met deze kracht verbonden. Saturnus als grensbewaker: een duidelijker beeld is nauwelijks mogelijk. Saturnus is binnen het kader van de antieke planeten het verste verwijderd van de Zon. Binnen de toren, binnen het domein van Saturnus, kan de Zon dan ook niet herkend worden.

Het eten van voedsel kan gezien worden als een Jupiter-activiteit. Jupiter symboliseert onder meer de groei door en aanpassing aan natuurlijke, instinctieve processen. De bevrijding aan het einde van het eerste deel van het sprookje wijst op de Marskracht, die de stenen uit de toren (Saturnus) verwijderd en daarmee verbinding met de buitenwereld en met tijd en ruimte herstelt. Dan kan ook het licht van Zon en Maan weer gezien worden en de cyclische tijd weer worden

beleefd. Hiermee is de mogelijkheid gegeven tot verandering en herstel van evenwicht, sterker gezegd: we zien hier de voorwaarden voor een nieuwe tijdscyclus met alle daarmee gepaard gaande processen.

Het tweede deel van dit sprookje toont ons de verbindingen, die tot stand kunnen komen met de intuïtieve planeten Venus, Vulcanus en Zon, getekend in de tweede driehoek met de punt naar boven. De verbindingen worden aangegeven door de verticale lijnen: Mars in relatie tot Venus (Liefde), Jupiter in relatie tot Vulcanus (Wijsheid) en Saturnus in relatie tot Zon (Zijn). De Maan vormt het middelpunt van het hele model. De Maan is dan ook de samenvatter van al deze processen. Als de Maan de verbindende factor is, spiegelen alle krachten zich in volmaakt evenwicht. Dan is de mens Mens geworden, bewust levend in de middenpositie, ontvankelijk en transparant, en vindt hij zijn anker in het middelpunt, waar alle krachten in volmaakte afstemming en harmonie hun functies vervullen.

2. Herinneren en herkennen

Jonkvrouw Maleen en haar kamenier gaan op weg om een ander land te zoeken. Het oude land (de oude vormkracht) heeft zijn tijd gehad. Het is echter niet gemakkelijk om de eigen plek in dit land te vinden. Zoals in de meeste sprookjes zijn er eerst een aantal beproevingen:

- Maar nergens vonden ze onderdak of iemand, die hen een stukje brood gaf, en hun nood was zo groot dat ze hun honger met brandnetels moesten stillen.
- Overal waar ze aanklopten werden ze afgewezen en niemand wilde zich over hen ontfermen.
- Ook daar werden ze weggestuurd, totdat de kok tenslotte zei dat ze wel in de keuken konden blijven om als Assepoesters dienst te doen.

Het ontbreken van een veilige plek (onderdak), honger, afwijzing, wegsturen: Maleen en haar kamenier hebben nog een lange weg te gaan voor ze op een natuurlijke manier een plaats in het nieuwe land kunnen innemen. Uiteindelijk starten ze als Assepoesters in de keuken, een nederige plek voor een jonkvrouw en ook voor een kamenier. Een keuken is een ruimte waarin voedsel bereid wordt. Voedsel wordt in dit sprookje meerdere malen genoemd.

Er is wat het thema voedsel betreft sprake van 3 fases:

- het oude land: eten van meegegeven voedsel in de toren;
- onderweg: eten van brandnetels;
- het nieuwe land: werken in de keuken, waar het voedsel door de aanwezigen zelf bereid wordt.

Er is een duidelijke ontwikkelingslijn te zien van afhankelijkheid naar meer autonomie.

Het verhaal gaat dan over in een beschrijving van de koning van het nieuwe land en diens zoon de prins. De prins blijkt “toevallig” degene te zijn, die met Jonkvrouw Maleen verloofd was geweest. Als in sprookjes het woord “toeval” gebruikt wordt, gaat het altijd om een betekenisvolle gebeurtenis. Het lijkt of de tijd hier een eigen functie heeft, want nergens wordt door de sprookjesfiguren gestreefd naar een specifiek resultaat, iets gebeurt gewoon, het is zoals het is, zonder aanwijsbare redenen. In een dergelijk geval is er altijd sprake van een universeel proces, dat zich voltrekt als onderdeel van een totale cyclus. In zo’n cyclus kunnen we binnen de context van dit sprookje de volgende fases herkennen: einde van een cyclus, nieuw begin, beproevingen met als doel afstemming en zoeken naar een nieuwe balans, voltooiing.

Als er in sprookjes sprake is van “slecht”, “lelijk” of andere woorden van deze strekking gaat het er niet om deze kenmerken vanuit een moralistisch standpunt te interpreteren. Vanuit een symbolisch perspectief betekenen ze, dat de figuur waar deze woorden betrekking op hebben, niet (meer) past

binnen de nieuwe ordening van leven en vorm. Deze figuur functioneert als katalysator, die juist door middel van de confrontatie met wat niet meer passend is, leidt tot bewustwording van waar het wezenlijk om gaat. In die betekenis vervult de bruid, die door de koning voor zijn zoon heeft uitgezocht, haar functie optimaal. Jonkvrouw Maleen komt naar voren als de vrouwelijke levenskant, die al vanaf het begin een sterk innerlijk weten heeft. Dit tegenover de prins, die nog niet weet wat er is, nog wakker moet worden en zich herinneren.

De bruid belooft Maleen een groot geluk als zij de bruidskleren aantrekt en haar plaats inneemt: *ik heb mijn voet verstuikt en kan niet goed op straat lopen*. Als je je voet verstuikt kun je je lichaam onmogelijk in evenwicht houden. Deze kleine details in het verhaal hebben meer betekenis dan je wellicht bij de eerste lezing zou denken:

ze verwijzen naar disbalans van degene die het betreft en naar het wonderlijke feit, dat deze persoon zelf uitspreekt, wat er met haar aan de hand is. Jonkvrouw Maleen wijst het verzoek af, ondanks het feit dat haar naast een groot geluk ook goud wordt aangeboden. Pas bij de bedreiging dat het haar haar leven zal kosten als ze niet gehoorzaamt is ze bereid de plaats van de bruid in te nemen. Waarom dan wel? Omdat met het sterven van Jonkvrouw Maleen de hele levensstroom uit de cyclus zou verdwijnen, hetgeen tegen de aard van het hele proces zou zijn. Jonkvrouw Maleen verschijnt nu verkleed als bruid in de Koninklijke zaal:

Toen ze de Koninklijke zaal binnenkwam, stond iedereen versteld van haar grote schoonheid en de koning zei tegen zijn zoon: "Dat is de bruid die ik voor je heb uitgekozen en die je naar de kerk moet leiden." De bruidegom was verbaasd en dacht: ze lijkt op mijn jonkvrouw Maleen. Ik zou zweren dat ze het zelf is, maar zij zit al heel lang in de toren gevangen of is misschien al dood. Hij nam haar bij de hand en leidde haar naar de kerk."

Met deze tekst worden de kwaliteiten van Maleen sterk afgezet tegen die van haar rivale. "Iedereen stond versteld van haar grote schoonheid." Maar de koning en de prins herkennen nog niet wat er aan de hand is.

De koning is ervan overtuigd dat hij deze vrouw als bruid voor zijn zoon heeft uitgezocht en de prins is verbaasd omdat zij op Jonkvrouw Maleen lijkt. Hij herkent niet dat zij het zelf is. Voor zowel de koning als voor de prins is het herkennen slechts een vermoeden, maar nog niet bewust weten. Dat

betekent, dat er ook nog geen keuzemogelijkheid is. De processen die wijzen op verbinden tussen Leven en Vorm gaan gewoon door, waarbij de mannelijke vormkrachten weliswaar hun rol en het proces vervullen, maar zonder dat deze berusten op een innerlijk herkennen en weten. Die rol van bewust herkennen en weten is vastgelegd in de vrouwelijke hoofdfiguur Maleen, die het levensproces draagt. De prins neemt Maleen dus bij de hand en voert haar naar de kerk.

De versregels, die Maleen op weg naar de kerk uitspreekt, getuigen opnieuw van de wijsheid van de levenskant.

*Ach brandnetel, struikje klein,
Wat sta jij hier zo alleen?
Ik ben heus nog niet vergeten
Dat ik jou in grote nood rauw heb moeten eten.
Bruggetje, ach breek toch niet
De ware bruid die ben ik niet.*

*Ach kerkdeurtje, breek toch niet,
De ware bruid die ben ik niet.*

Drie keer vraagt de koningszoon: "Wat zeg je daar?" en drie keer antwoordt Jonkvrouw Maleen: "Ik dacht alleen aan Jonkvrouw Maleen." Op deze wijze kan de prins ontwaken en zich herinneren. Het is veelbetekenend, dat het woord "prins" in het sprookje nu vervangen is door "koningszoon".

Een koningszoon is de rechtmatige opvolger van de oude koning en als zodanig neemt hij nu een andere positie in dan als prins. Als koningszoon heeft hij drie vragen gesteld. Hier kan een verbinding gelegd worden met de drie ontwikkelingslijnen die in het astrologische gedeelte worden benoemd (zie ook aldaar): Liefde, Wijsheid en Zijn. De koningszoon herinnert zich zijn afkomst en zijn bestemming. Ook in de teksten van de versregels worden prachtige beelden gebruikt:

Brandnetel: een plant vertegenwoordigt natuurlijke vegetatie. Vegetatieve processen verlopen instinctief. Men zegt wel, dat "Zijn" slaapt in het mineraal, sluimert in de plant, ontwaakt in het dier en tot Bewust Zijn wordt in de mens. Het goddelijke wordt dan tot zuiver Zijn. Jonkvrouw Maleen heeft zich met het eten van brandnetels de instinctieve natuurkrachten eigengemaakt. Daarmee is haar "weten" een natuurlijk weten, relevant voor de omstandigheden, waarin zij zich bevindt.

Bruggetje: een brug is een verbinding van de ene

oever naar de andere, van het ene gebied naar het andere. Het gaat hier over een overgangssituatie, waarbij de “oude voeding” (instinctief weten) van de periode vóór dit moment wordt meegenomen naar de nieuwe situatie. Daar zullen de instinctieve krachten verbonden worden met de intuïtieve, de krachten van integratie en heelwording.

Kerkdeurtje: een deur geeft toegang, in dit geval tot een heilige ruimte, een kerk. In deze ruimte zal de verbinding van Leven en Vorm gezegend worden. De angst voor het verbreken van de laatste twee verbindingen (brug en kerkdeur) geven de basale angst weer voor het verbreken van het diepere proces van de cyclus. Het is cruciaal dat de cyclus zich kan voltrekken, want als dit niet gebeurt ontstaat er complete chaos in plaats van nieuw evenwicht en nieuwe ordening.

Toen haalde hij een kostbare ketting tevoorschijn, legde die om haar hals en haakte hem vast. Na analogie van een huwelijksring is de ketting natuurlijk het symbool van de cyclus. Dit is de eerste keer in het verhaal dat de koningszoon uit zichzelf actief optreedt. Hij doet dit op het moment dat beiden voor de kerkdeur staan, ze zijn de brug dus over en bevinden zich op heilige grond, voor de deur waar het verbond werkelijk gesloten zal worden.

Daarop gingen ze de kerk binnen en de priester legde voor het altaar hun handen in elkaar en trouwde hen. De koningszoon leidde haar terug, maar zij sprak de hele weg geen woord. Toen ze weer in het paleis waren gekomen, snelde ze naar de kamer van de bruid, trok de prachtige kleren uit en deed de sieraden af, trok haar grijze jak aan en hield alleen de ketting om die ze van de bruidegom had gekregen. Na de huwelijksluiting worden alle uiterlijke, wezensvreemde kentekenen afgelegd, alleen de ketting wordt door Jonkrouw Maleen behouden. Zij trekt haar grijze jak weer aan en lijkt weer de Assepoester, die zij eens was. Wie door deze uiterlijke vorm heen kan herkennen wie zij werkelijk is, wie haar liefde en wijsheid kan ervaren is het waard zich op bewust niveau met haar te verbinden.

Astrologische informatie

In de tekening, die we als landkaart gebruiken, zien we de Maan in de centrumpositie. De Maan is dan ook de samenvatter van het model. Zij is de enige factor die we in gedachten op een andere plaats kunnen zetten. Allereerst kunnen we haar plaatsen op de verbindinglijn tussen Venus en Mars. Hier fungeert zij als verbinding tussen

deze twee krachten. Als de Maan als een holle vorm als een ontvankelijke schaal onder Venus is geplaatst, zien we haar als een transparante factor, die Venus en Mars met elkaar verbindt, waarbij Mars als instinctieve kracht werkt vanuit het ideële en intuïtieve Venusprincipe. We kunnen de venuskracht dan zien als onpersoonlijke liefde, agapé, die de marskracht gebruikt als haar instrument. Het gaat hier om de ontwikkelingslijn van de onpersoonlijke Liefde. Zouden we de Maan echter omgekeerd op deze lijn plaatsen, dus met de holle kant naar beneden, dan treedt er een “Venus-verduistering” op en kan de Maan alleen functioneren op instinctief niveau, waarbij Mars de botte strijdlust en agressie symboliseert en de actie vanuit het ego wordt gestuurd.

Vervolgens kunnen we de Maan plaatsen op de verbindinglijn tussen Vulcanus en Jupiter. Na analogie van hetgeen hierboven werd beschreven is de Maan nu de verbindende factor tussen deze twee planeten, waarbij het gaat om de ontwikkelingslijn van het Wijsheidsaspect. Ook hier geldt: als de Maan de holle kant, dus de kant van de ontvankelijkheid, naar beneden keert, is de verbinding met Vulcanus verbroken en kan Jupiter alleen gebruikt worden binnen het kader van het ego, dus zonder de inspiratie van de intuïtieve kracht van Vulcanus. Tenslotte kunnen we de Maan op de Zijnslijn plaatsen, tussen Saturnus en Zon. Ook hier heeft de Maan de taak zich ontvankelijk voor de Zon op te stellen, waardoor Saturnus kan werken vanuit een onpersoonlijke wijze, dienstbaar aan het licht van de Zon.

Dit is in astrologische termen gevat de ontwikkeling van mens naar Mens. Waar de Maan als satelliet van de Aarde volledig met dit hemellichaam is geïdentificeerd en als ons masker, onze persoonlijkheid functioneert, oriënteert zij zich in haar contact met de intuïtieve krachten op een grotere werkelijkheid. Hiermee wordt de Mens een Middelaar tussen Hemel en Aarde, werkend aan steeds grotere ordening en harmonie in dienst van een groter geheel, waarbij het ego leert minder woorden te verliezen en de juiste woorden te vinden, minder druk en meer stil te zijn, meer ontvankelijk te worden voor wat verteld of gedaan wil worden en minder beheersmatig en controlerend bezig te zijn.

Kortom: het ego leert de overgave aan een groter geheel en leeft en handelt in vertrouwen vanuit dit perspectief.

Een aantal aspecten uit ons sprookje verwijzen naar dit proces. De Maan zien we terug in Jonkvrouw Maleen. In het begin van het sprookje wordt zij opgesloten in een toren, waarvan we eerder hebben geconstateerd dat deze toren de Saturnuskraft symboliseert. Je kunt hierbij de Maan “omgekeerd” plaatsen, verbonden met en ontvankelijk voor deze kracht. Er is nog geen sprake van verbinding met de Zon, die evenals Saturnus op de Zijnslijn aanwezig is. Met het openen van de toren echter komt het licht binnen. Dit is een directe verwijzing naar deze lijn, hoewel de verbinding tussen Saturnus en Zon nog niet bewust tot stand is gekomen. Saturnus, de structurerende kracht, krijgt nu het beeld van puin, verbranding van de dorpen, verwoesting van de akkers en de afwezigheid van mensen. We kunnen zonder veel moeite constateren, dat hier ook de onbeheerste Marskracht zijn werk heeft gedaan. Als gevolg daarvan is er nergens meer een spoor van de natuurlijke orde der dingen op het instinctieve niveau van Jupiter.

In het tweede deel van het sprookje komt de bruid, die voor de prins is uitgezocht, ten tonele. Het zal na het voorgaande duidelijk zijn, dat zij kenmerken vertoont van de omgekeerde Maan. De bruid is gericht op lijfsbehoud, zij schaamt zich voor haar lelijkheid en stelt allerlei pogingen in het werk de zaken naar haar hand te zetten. Alle krachten van de instinctieve planeten vinden we in haar terug. Schaamte (Saturnus), manipulatie (Jupiter), wraakzucht (Mars) zijn enkele van de hoedanigheden die in het sprookje genoemd worden. We zien hier de instinctieve krachten volledig afgesneden van de intuïtieve dynamieken.

Vaak tonen sprookjes onverhuld de extreme situatie, waardoor het voor ons duidelijk wordt welke thematiek aan de orde is. Tegenover deze prinses kan Jonkvrouw Maleen haar positie innemen. Standvastig toont zij ons de Maan in een ontvankelijke positie, verbonden met de waarden van de intuïtieve planeten. En hoewel de verleidingen wat betreft macht, beloning en status levensgroot aanwezig zijn, weigert zij hieraan gehoor te geven. Hiermee is zij de antipode van de prinses en tonen zij ons beiden de ontwikkeling van de instinctieve persoon-

lijkheid (Maan naar beneden gekeerd en geïdentificeerd met de instinctieve krachten Saturnus, Jupiter en Mars) naar de persoonlijkheid als Middelaar tussen “Hemel en Aarde” en als instrument in dienst van een groter geheel (Maan als ontvankelijk middelpunt in het model waarbij alle krachten in haar samenvallen en door haar verbonden zijn).

“Toen ze de Koninklijke zaal binnenkwam, stond iedereen versteld van haar grote schoonheid en de koning zei tegen zijn zoon: “Dat is de bruid die ik voor je heb uitgekozen en die je naar de kerk moet leiden.” De bruidegom was verbaasd en dacht: ze lijkt op mijn jonkvrouw Maleen. Ik zou zweren dat ze het zelf is, maar zij zit al heel lang in de toren gevangen of is misschien al dood.”

In deze passage lezen we dat de prins zich Jonkvrouw Maleen herinnert. Het herinneren is belangrijk bij ontwikkelingswegen. Je gaat er dan van uit, dat alles wat je nodig hebt al in jezelf besloten ligt. Deze bagage is niet vanzelfsprekend toegankelijk. In de loop van je leven moet er soms veel gebeuren om je ervan bewust te worden. Dit heeft mede te maken met de (maatschappelijke) opvatting, dat je alles wat je nog moet leren van buiten moet halen, dat er in jezelf als het ware een leemte is, die gevuld moet worden met wat je ontbreekt. Op deze wijze wordt het ego getraind, maar het is niet de enige leerweg. Sprookjes vertellen ons een ander verhaal: alles wat je voor je ontwikkeling nodig hebt ligt al in je. De kunst is, je te herinneren wat wezenlijk en betekenisvol voor je is. Zo ben je in staat een kwalitatief onderscheid te maken tussen alle krachten en gebeurtenissen, die in jezelf en in de wereld waarin je je bevindt een rol spelen. De prins herinnert zich. Dat is het begin van het leren, hoe je kaf en koren kunt onderscheiden. Drie keer weigert Jonkvrouw Maleen in te gaan op de verzoeken van de bruid. Drie keer weigert zij zich te verbinden met de drie instinctieve krachten en als zij tenslotte met de dood (Saturnus) wordt bedreigd “moest ze wel gehoorzamen” (ook Saturnus)”. Juist door te gehoorzamen en niet boos (Mars) te worden, niet te manipuleren (Jupiter) of te proberen de situatie op één of andere manier te beheersen (Saturnus) blijft zij in verbinding met de intuïtieve krachten.

Tenslotte de drie gedichtjes, die Jonkvrouw Maleen onderweg naar de kerk uitsprekt.

Drie keer zegt de koningszoon: *Dan ben jij de ware bruid niet*. Drie keer gaat de bruid naar Jonkvrouw Maleen, die *mijn gedachten voor mij draagt*. Drie keer antwoordt de bruid met de woorden van Jonkvrouw Maleen, woorden die zij met dreigementen heeft verkregen. De drie ontwikkelingslijnen: Liefde, Wijsheid en Zijn, worden op deze wijze alle verloochend. De bruid identificeert zich steeds meer met de donkere chaotische krachten, die haar tenslotte zullen vernietigen. Tegen Jonkvrouw Maleen zegt zij: *Dit kost je je leven en Dit wordt je dood*.

De koningszoon vraagt tenslotte aan de bruid waar de ketting gebleven is die hij haar bij de kerkdeur heeft gegeven. Als zij hiervan niets blijkt te weten zegt hij nogmaals, en nu voor de vierde keer: *Dan ben jij de ware bruid niet*, waarna hij de sluier van haar gezicht trekt en ziet wie zij is. Hij kijkt daarmee achter het masker (sluier/schijn) en ziet onverhuld de werkelijkheid zoals die is. De koningszoon leert door dit alles steeds beter te onderscheiden wat echt is wat niet. Hij heeft zich inmiddels Jonkvrouw Maleen herinnerd, maar haar nog niet herkend als degene, waarmee hij in de kerk is getrouwd. Wel vindt hij, dat degene die met hem in de kerk was, lijkt op Jonkvrouw Maleen, maar dat zij het zelf is heeft hij nog niet gezien. Ook bij Jonkvrouw Maleen zal hij achter het masker moeten kijken. Dit proces van herkenning wordt in gang gezet met de vraag en de opdrachten: “Waar is dat meisje? Ik wil haar zien. Ga haar halen.” Inmiddels heeft de bruid de dienaren opdracht heeft gegeven Assepoester te halen en haar op de binnenplaats ter dood te brengen. Jonkvrouw Maleen schreeuwde echter zo hard “dat de koningszoon haar stem hoorde.”

Een aardige variant op het begin van het sprookje: “De koningszoon liep dikwijls om de toren heen terwijl hij haar naam riep, maar geen geluid drong van buiten af door de dikke muren heen.” Hier kon Jonkvrouw Maleen de roep van de prins nog niet horen en zij konden elkaar ook niet zien. Nu is echter de tijd van de omkering aangebroken: de koningszoon hoort haar stem, herkent deze en reageert daarop: “Hij kwam zijn kamer uit, rende naar haar (Jonkvrouw Maleen) toe en gaf het bevel het meisje onmiddellijk los te laten.”

Dan worden er lampen gehaald, de duisternis van de nacht wordt verlicht en de koningszoon herkent het gouden sieraad dat hij bij de kerkdeur aan Jonkvrouw Maleen heeft gegeven. *Jij bent de ware bruid die met mij in de kerk is geweest*, zegt de koningszoon. En als Jonkvrouw Maleen tenslotte bevestigt dat zij geen

schijngestalte is, maar de werkelijke Jonkvrouw, de essentie, is de herkenning compleet. Zonder dat beide partijen zich er op het huwelijksmoment van bewust waren, is het heilig huwelijk al voltrokken.

Hoewel het er in sprookjes vaak rigoureuus aan toe gaat als het gaat om een dynamiek, die zijn tijd heeft gehad moet verdwijnen, wijst zo’n gebeurtenis er alleen op, dat overblijft waar het werkelijk om gaat in de nieuwe situatie. “De valse bruid werd voor straf het hoofd afgehakt,” wil dus niets meer zeggen dan dat we aan het begin staan van een nieuwe schepping met alle daarin besloten mogelijkheden.

Astrologische informatie

In dit laatste deel van het sprookje besteden we aandacht aan de Zijnslijn. Jonkvrouw Maleen vertegenwoordigt met haar zuiver innerlijk weten de naar boven gekeerde ontvankelijke Maan die georiënteerd is op de Zijnslijn en daarmee op de Zon. De bruid echter is de Maan die zich naar beneden richt en zich verbindt aan Saturnus en daarmee aan de instinctieve krachten als geheel. In deze positie staat de Maan voor het masker, zij is niet transparant voor de intuïtieve krachten.

Plaatsen we de koningszoon en Jonkvrouw Maleen op de Zijnslijn (wat de juiste positie is als het heilig huwelijk is gesloten) dan is daarmee ook gezegd, dat de beide andere ontwikkelingslijnen daarin besloten liggen. Liefde en Wijsheid zijn in het hele sprookje de kwaliteiten van de koningszoon en Jonkvrouw Maleen gebleven. Met recht nemen zij nu hun positie in op de Zijnslijn en zijn zij degenen, die alle facetten van onze landkaart met elkaar verbinden. Zij vormen de verbinding tussen Hemel en Aarde, zij hebben hun tocht gemaakt en hun opdrachten vervuld. Met deze gegevens kan een nieuwe schepping gestalte krijgen. Saturnus is nu de drager van het hele proces, die de vormkrachten behoedt en verder uitbouwt. De Zon is nu de levengevende kracht geworden, die de dynamische processen zal verlichten. De Maan levert via reflectie, herinnering en herkenning haar bijdrage aan de zuiverheid van alle tot de cyclus behorende processen.

Dit betekent, dat door de omkering van de Maan en haar oriëntatie op de Zon de koningszoon zijn rechtmatige positie kan innemen. Hij wordt de nieuwe koning, de nieuwe Zon van de nieuwe

schepping. Twee dynamieken zijn daarbij belangrijk. Als eerste de dynamiek van het kiezen in verband met de oriëntatie. Dit keuzep proces wordt gesymboliseerd door de Maan van onze landkaart. De omkering van de Maan vanuit de identificatie met de Saturnusdriehoek van instinctieve krachten naar de ontvankelijke positie ten opzichte van de Zon wordt in de heilige boeken beschreven als een "bekering". Hier wordt de Maan tot de Graal, die het Heilige, de Zon, kan omvatten en borgen. Saturnus wordt nu een veilige "Wachter op de drempel", die de nieuwe schepping van een heldere context voorziet.

Vanuit de middenpositie op de Zijnslijn wordt de tweede belangrijke dynamiek geaccentueerd. Hier gaat het om steeds weer opnieuw scheppen van evenwicht en verbinding tussen Liefde, Wijsheid en het Zijnsniveau. Bewust aanwezig zijn bij wat zich binnen in ons en buiten ons toont en voltrekt vraagt naast toewijding ook om opmerkzaamheid. Hierbij is ons dagelijks leven het oefenterrein. Deze weg van toewijding aan en in dienst van een groter geheel is een levenslange leerweg voor ieder van ons. ■

Website Louise van Zanen:
<http://www.xs4all.nl/~zanenvan>

DE WERKGEMEENSCHAP VAN ASTROLOGEN IN DE JAREN 1977 TOT 1985

E.I.K. Esser

Als je een Zon in Leo vraagt een stukje over hemzelf te schrijven, krijg je ofwel een indrukwekkende lawine van zelfoverschatting en zelfingenomenheid over je heen òf (zoals we weten moeten veel Leo's juist leren zelfvertrouwen aan te kweken in zichzelf), je krijgt een onwaarschijnlijke bescheidenheid ten toon gespreid die de astrologie in haar geloofwaardigheid doet wankelen. Wat mijzelf betreft moet ik eerlijk bekennen dat ik over de tijd dat ik voorzitter was alleen maar feiten over de WvA zelf uit mijn herinnering kan opdiepen. Ik weet nog wel dat ik mijn werk bij de Omroep er wel eens bij in liet schieten, omdat de WvA veel energie en tijd opeiste. Maar mijn directe superior deed zelf ook aan astrologie en dat scheelde (!).

Ik was een aankomend musicus en had de leiding over een amateurorkest in Den Haag waarvan de eerste cellist tevens voorzitter, Jaques Mieremet was, een bekend astroloog uit de vroege jaren zeventig. Een keer stelde hij mij voor mijn horoscoop te maken. Ik stemde toe ondanks mijn matig interesse voor astrologie, en dacht "baat het niet dan schaadt het niet". Ik had het namelijk veel te druk met een beroemd dirigent worden, in die tijd. Waar de goede man het vandaan haalde weet ik nog steeds niet, maar hij wist mij met stelligheid te voorspellen dat ik intensief aan astrologie zou gaan doen.

Deze prognose was mij dus niet bepaald welkom, en raakte dan ook spoedig in het vergeetboekje. Een jaar of tien later kwam ik onverwacht in contact met Hans Cosman die toen voorzitter van de WvA was. Hij wist in mij enthousiasme voor de astrologie op te wekken bij mijn herhaalde bezoeken aan zijn huis aan de Noolseweg in Laren. Ik had wat boekjes van Gorter,

C.Aq. Libra en Else Parker gelezen en meende de astrologie al in mijn zak te hebben, (hier komt de Leo om de hoek). Cosman ontuchtterde mij evenwel totaal, door te beweren dat ik, wilde ik echte astrologie leren beoefenen, ik beter al die boeken maar meteen kon vergeten. Ik moest me in laten schrijven bij de toenmalige Pelmancurus. Weer een teleurstelling, maar ik deed het.

Om kort te gaan, ik legde blijkbaar zoveel enthousiasme aan de dag dat ik op zeker moment het blad URANIA, dat toen ernstig kwijnende was, onder mijn zorg kreeg. Hier mag ik vooral niet vergeten de naam van Karien van Deth te noemen, die ondanks haar sterke karakter zich gewillig in het kielzog van mijn verterend vuur voor de WvA liet meeslepen. Zonder haar was er géén URANIA verschenen. Het was nog in die tijd dat alles per rammelende typemachine en via carbonpapier-kopieën ging. Nachtwerk dus, maar URANIA verscheen na een afwezigheid van een flink aantal jaren.

Iets later kregen we assistentie van Kees van Houten (thans een van onze beste organisten), die ook een warm hart voor de zaak had. Bij Adrienne van Greevenbroeck, een serieuze en toegewijde penningmeesteresse die de schatkist met verve bewaakte, moest ik aanhoudend aan de bel trekken, want ik had grootse plannen die niet altijd synchroon liepen met haar beleid. Bij Dinie Klein klopte ik hoogst zelden vergeefs aan voor Engelse vertalingen.

Voor ik het wist was ik ineens voorzitter, want Cosman had het al zolang gedaan, en desondanks geloofde ook hij in een toekomst, we moesten verder. Eerst was Louise van Zanen nog voorzitster, maar weldra stond het broekje voor de zaal met donateurs, terwijl twee van de beste astrologen die ons land wellicht ooit heeft gekend, achter me zaten, Hans Cosman en Jan Bakker. Meer dan eens hoorde ik Cosman achter me zuchten maar dat heeft me eigenlijk nooit laten ontmoedigen, en de astrologie leeft nog. Met mijn hr. 5 = hr. 6, deed ik zelf het “vuile” werk. Het betekent ook dat je door veel werk te verzetten als vanzelf de leiding krijgt. We hebben in de bestuursvergaderingen echter ook veel plezier gehad.

Een naam die hier zeker erg op zijn plaats is, is die van Paula Schreurs, met wie ik een hoogwaardige vorm van samenwerking wist op te bouwen, die zelfs tot in ons privéleven doorging. Zij inspireerde me tot het opzetten van landelijke regio's, deed mee aan het lesgeven en schreef voortreffelijke artikelen.

Ik heb het voorrecht gehad destijds in Duitsland, België, Frankrijk en Engeland lezingen te mogen geven over de WvA-astrologie. Wat ik ervan leerde is dat de traditionele astrologie buiten de WvA méér dan respectabel kan zijn, maar helaas niet het potentiële bezit wat ik in de WvA-astrologie telkens weer mocht ontdekken. De diepte die mensen als Ram, Knecht en Thierens erin gebracht hebben heeft zijn gelijke niet, waar ook ter wereld. Na vele jaren van praktijkervaring durf ik dit nog steeds te stellen. Dit is natuurlijk in de grootste mate bepaald door het toepassen van object en subject.

Ik zou een ernstige fout begaan als ik de namen van Theodoor Ram en Martha Laméris in dit verband zou vergeten te noemen. Deze twee hebben in mijn latere jaren als voorzitter een grote bijdrage geleverd aan het voortbestaan van onze Werkgemeenschap. Jaap Bankert volgde mij in 1985 op als voorzitter.

In zekere zijn kwam de kroon op mijn werk toen ik Cosman en Bakker wist te inspireren (samen met mij) een boek te schrijven dat heette *Astrologie* en bij Strengholt werd uitgegeven. Het is sinds dien meerdere malen door andere uitgeverij heruitgegeven, alhoewel dit op niet bepaald legale gronden plaatsvond. De schrijvers kregen voor dit monumentale werk waarin alle WvA-principes liggen opgeslagen, en waarin Cosman en Bakker hun meesterschap toonden, ieder f 1500,-.

Ik heb mij laten vertellen dat ik in de loop van de tijd voor URANIA meer dan honderd artikelen heb mogen schrijven, iets waar ik graag mee verder hoop te mogen gaan zolang als het mij gegeven is, ondanks het feit dat Nieuw Zeeland, waar ik nu tien jaar woon niet direct naast de deur is, maar e-mail is een wonderlijk fenomeen. Dat het de Werkgemeenschap van Astrologen goed mag blijven gaan. ■

DE WERKING VAN MAAN EN SATURNUS IN DE FYSIOLOGIE VAN DE MENS

Martha Laméris

Inleiding

Terwijl ik een begin maak met dit artikel voor het jubileumnummer van URANIA, dwalen mijn gedachten af naar de oprichters van de WvA, naar degenen die hen op velerlei wijze geïnspireerd hebben en naar alle donateurs, belangstellenden en bestuurders die zich ingezet hebben voor de voortzetting van de WvA en haar unieke gedachtegoed. Een hele stoet mensen trekt aan mijn geestesoog voorbij en mijn hart vult zich met een dankbaar en warm gevoel voor deze wegbereiders naar de schatten die ons door hen doorgegeven zijn.

Een eeuw lang worden er al artikelen voor URANIA geschreven en het is daarom de moeite waard te kijken wat er na 100 jaar aan ontwikkeling in astrologie en wetenschap is gebeurd. Het thema van een eerder jubileum, het 80 jarig bestaan, luidde: "Astrologie en wetenschap". Het bleek toen dat beide zeer ver van elkaar verwijderd waren. Nog steeds zijn er veel "wetenschappers" die op voet van oorlog met de astrologie staan. Toch zijn er naar mijn mening tekenen dat beide iets dichterbij elkaar toe aan het groeien zijn. De rest van dit artikel is daarvan een voorbeeld.

Ik merk dat het woord "gedachtegoed" in mijn hoofd blijft hangen. Gedachtegoed, gedachte - goed, gedachte... Bestaat gedachtegoed alleen uit gedachten? Alleen uit goede gedachten? Wat is goed in dit verband? In hoeverre is het specifiek voor de WvA? In hoeverre bestaat ons gedachtegoed uit het gedachtegoed van de traditionele astrologie of andere astrologische stromingen? Op al deze vragen heb ik geen pasklaar antwoord. Zij nodigen uit tot beschouwing en overpeinzing. Toch gebruiken wij allemaal deze zinsnede: "het gedachtegoed van de WvA" of "ons gedachtegoed" regelmatig en meestal zonder erbij na te denken. Is dat goed? Wel kunnen we over het gedachtegoed van de WvA zeggen dat veel ervan bekend is door de lezingen, boeken en artikelen. Velen onder u passen het toe in de astrologie, de horoscopie, en ook als een manier van leven. *Tot zover over gedachtegoed.*

De ontwikkeling van de ich-krachten zoals die in sprookjes tot ons komt

Het doet ons om de een of andere reden vertrouwd aan dat "het monster" in sprookjes - bijvoorbeeld in dat van "Het meisje en het monster" - ondanks al zijn lelijkheid, hardvochtigheid en angstaanjagendheid, aan het einde van de vertelling in een knappe prins verandert en met de heldin trouwt. Dat dit ons zo vanzelfsprekend voorkomt, is kenmerkend voor de reacties die sprookjes doorgaans bij ons oproepen. Het materiaal waaruit mythen en sprookjes opgebouwd zijn, is een weergave van de waarden die door het collectieve onbewuste van de mens gehanteerd worden. Altijd horen we weer van dezelfde held, dezelfde beeldschone prinses, dezelfde domme reus, dezelfde begraven schat en dezelfde trouwe viervoeter. Het monster figureert altijd als de donkere tegenhanger van de knappe prins en beide kunnen wij zien als twee aangezichten van Saturnus.

In het ene verbindt Saturnus zich met en richt hij zich naar de ich-krachten en in het andere is hij dienaar van Venus en verbindt zich met de Maan en keert zich om naar de transsaturnale planeten. De loutering treedt op door de verbinding van Saturnus met de andere twee ich-krachten Mars en Jupiter die in het sprookje meestal ook duidelijk door bepaalde karakters worden verbeeld. Is deze loutering, die aanleiding geeft tot bewustwording, eenmaal voltooid, dan is de ziel (Maan) schoon en kan omkering van Saturnus optreden. In het sprookje kunnen we een wegwijzer zien naar de subjectieve wereld en het kan in psychologische zin opvoedend werken.

Een verbinding tussen Maan en Saturnus

Zoals we in ons gedachtegoed weten hebben zowel Maan als Saturnus met de vorm te maken. Saturnus is dan de vormende **kracht** terwijl de Maan het vorm**beginsel** vertegenwoordigt, of ook wel de omstandigheden waarbinnen de kracht zich kan manifesteren. Eigenlijk is het tot stand komen van een vorm, hetzij in de psychologische wereld, hetzij in de fysieke wereld, een mystieke gebeurtenis.

Kristallen

Ik nodig u uit om kennis te nemen van het werk van een bijzondere Japanse wetenschapper, zijn naam is Masaru Emoto. Hij heeft onderzoek gedaan naar waterkristallen en de resultaten opgetekend in zijn boekje: "Water weet het antwoord". Het is interessant om te zien dat zijn werk, bezien vanuit astrologisch standpunt, in de voorgaande Maan-Saturnus-beschouwing blijkt te passen. Het is niet ondenkbaar dat u al iets van het onderzoek van Emoto heeft vernomen, maar het blijft fascinerend om naar een parallel tussen zijn wetenschappelijk onderzoek en de astrologie te zoeken. Laten wij eens kijken naar het proces van het onderzoek met waterkristallen.

Het onderzoek van Emoto

Het onderzoek van Masaru Emoto ging oorspronkelijk over het golfgedrag van water, maar toen hij zich meer ging verdiepen in kristalvorming, ontdekte hij dat water (Maan) zichzelf op talloze verschillende manieren tot uitdrukking brengt en dat gekristalliseerd water (Saturnus) letterlijk een grote wijsheid in zich kan dragen.

Zelf zegt hij over zijn onderzoek: "Veel jaren lang heb ik water bestudeerd. Het besef dat water over het vermogen beschikt informatie te kopiëren, heeft mijn leven veranderd. Nadat ik deze ontdekking in Amerika had gedaan, ben ik ermee teruggegaan naar Japan en heb sindsdien deze kopieerfunctie van water gebruikt om mensen weer gezond te maken."

Emoto heeft zich lang afgevraagd of het mogelijk zou zijn wetenschappelijk bewijs te vinden voor het vermogen van water om zich informatie te herinneren, en dit visueel waar te nemen. Hij is toen begonnen met experimenteren door het maken van waterkristallen van water. De resultaten daarvan waren voor hem een wonder. De kristalfoto's die zijn gemaakt bleken uitermate veelzeggend in hun uitdrukking van hun omgeving in de wereld. Emoto ontdekte er een diepe wijsheid in. Kosmische waarheden kregen vorm en werden zichtbaar, ook al was het slechts voor enkele momenten, waarbij de kristallen tijdelijk onder een bepaalde temperatuur zichtbaar gemaakt konden worden. In dit kortstondige tijdvenster vangen we een glimp op van een wereld die inderdaad magisch aandoet. Bij het fotograferen van de kristallen werd ontdekt dat het ene soort water andere kristallen vormde dan het andere. Sommige leken duidelijk op elkaar, sommigen waren gedefformeerd en in bepaalde soorten water werden er helemaal geen kristallen gevormd.

Eerst bekeken Emoto en zijn assistent onderzoeker de kristallen van kraanwater van verschillende locaties. Het water van Tokio was een ramp - er werd helemaal geen compleet kristal gevormd. Kraanwater bevat een bepaalde dosis chloor om het te desinfecteren. Dit heeft een destructief effect op de structuur die in natuurlijk water is te vinden.

Op een dag zei de assistent onderzoeker van Emoto, iets wat volkomen uit de lucht kwam vallen: "Laten we eens kijken wat er gebeurt als we het water blootstellen aan muziek." Na veel vallen en opstaan kwamen ze tot de conclusie dat de eenvoudigste methode waarschijnlijk ook de beste was - zet een flesje water op tafel, plaats aan weerszijden een speaker en speel muziek af op het volume waarop je gewoonlijk naar muziek luistert. Eerst probeerden ze het met gedestilleerd water van de drogist. Ze begonnen met:

1. Beethoven

Beethovens *Pastorale* resulteerde in prachtige en evenwichtige kristallen. (We kunnen hier de ordenende werking van Saturnus herkennen.)

2. Mozart

Symfonie nr. 40, een gracieus gebed om schoonheid, daar ontstonden tere en elegante kristallen. (Hier kunnen wij een uiting van Venus zien.)

3. Chopin

Etude in E, Opus 10, nr. 3. De kristallen die hierbij werden gevormd waren verrassend in hun prachtige gedetailleerdheid. Alle klassieke muziek waaraan het water werd blootgesteld resulteerde in goed gevormde kristallen met een eigen karakter. (De kristallen hebben een individualisatieproces ondergaan.) Dit in tegenstelling tot het water dat werd blootgesteld aan harde

4. Heavy metal

waar de kristallen op z'n best waren gefragmenteerd of gedefformeerd. (Mars en Pluto) We kunnen hieruit concluderen dat de ich-planeten destructief kunnen werken en zichtbaar worden gemaakt door Saturnus in het kristal.

Daarna dachten Emoto en zijn assistent na over wat er zou gaan gebeuren met woorden en zinnen zoals: "dank je wel" of "idiot". Zij schreven deze woorden op een stukje papier en plakten het met de tekst naar het water toe op het flesje. Het leek niet erg logisch dat het water de woorden zou "lezen", de betekenis ervan zou begrijpen en naar aanleiding hiervan zijn vorm zou wijzigen.

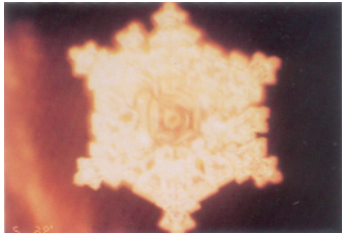

fig. 1: Beethoven

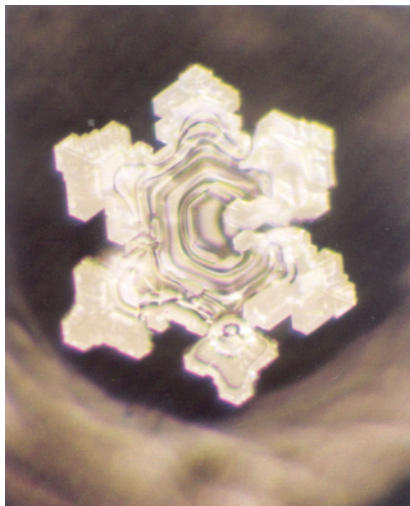

fig. 2: Mozart

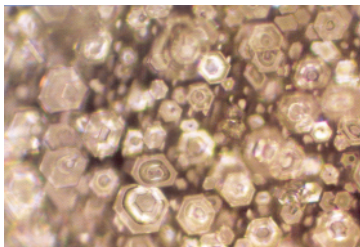

fig. 3: Chopin

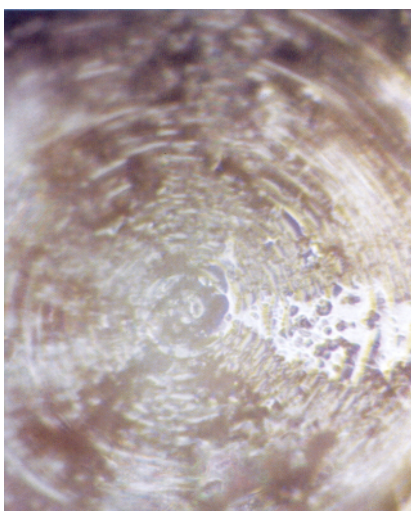

fig. 4: Heavy Metal

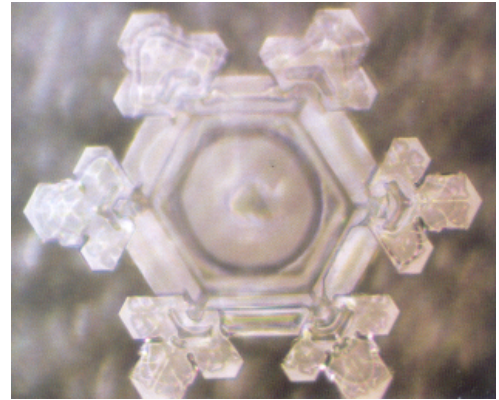

fig. 5: Dank je wel

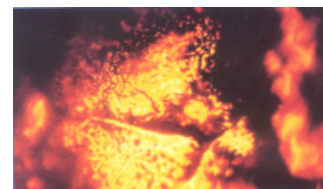
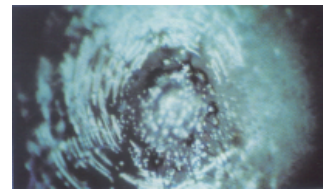

fig. 6: Idioot

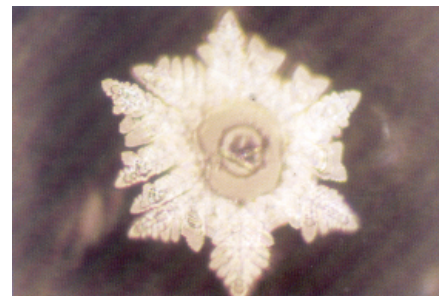

fig. 7: Laten we dat doen

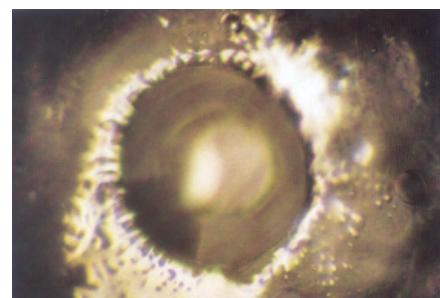

fig. 8: Doe dat

Gezien de vorige experimenten met muziek, konden er vreemde dingen gebeuren. Deze ontdekkingsreis was nog niet ten einde. Het water met

5. Dank je wel

vormde prachtige hexagonale kristallen, maar het water dat aan het woord

6. Idioot

was blootgesteld liet hetzelfde soort kristallen zien als het water dat aan heavy metal was blootgesteld: gedeformeerd en gefragmenteerd. Verder experimenteren wees uit dat water dat werd blootgesteld aan positieve uitspraken zoals:

7. Laten we dat doen

aantrekkelijke, mooi gevormde kristallen maakte, terwijl in water dat was blootgesteld aan negatieve uitspraken zoals:

8. Doe dat!

nauwelijks kristallen werden gevormd. De les die ze uit deze experimenten hebben geleerd heeft te maken met de kracht van woorden. De informatie van positieve woorden heeft een positief effect op de wereld, terwijl de informatie van negatieve woorden het vermogen heeft te vernietigen.

De moraal

Het is verbazingwekkend dat water in zoveel verschillende vormen in de wereld voorkomt zoals in wolken, rivieren, oceanen, grondwater en ijs, en dat informatie over de objectieve wereld in dit water aanwezig is. Inzicht in het feit dat wij in wezen water zijn, is de sleutel tot het ontsluiten van het mysterie van ons eigen leven en onze menselijke verantwoordelijkheid voor onszelf, elke organisatie waarmee wij verbonden zijn, de aarde waarop wij leven en voor het leven in deze kosmos. Het zijn de drie ich-krachten die tesamen de kristallisatie in het water (Maan) tot

stand weten te brengen: Maan zorgt voor het juiste (micro-) milieu, de juiste (micro-) omstandigheden van het water, Saturnus draagt de vormkern aan, Jupiter zorgt voor de groei van de kern tot het gehele kristal gevormd is en Mars draagt zorg voor de verbreking (scheiding) van de waterstof-bruggen die het water als water kenmerken, zodat de kristallen in de realiteit gevormd kunnen worden.

We kunnen ons afvragen via welke planeetkrachten de informatie voor de vorm van de kristallen wordt doorgegeven. Het lijkt mij, dat deze uit het gebied van de transsaturnale planeetkrachten komt en door Hermes als boodschapper van deze "goden" via de octaafwerking van Hermes bij Jupiter komt, die tijdens de groei deze informatie omzet. De informatie kunnen we opvatten als een neerslag van het levensprincipe (über-es) doorgegeven aan de vormkrachten, het ich. Analooq kunnen we zeggen dat wij in onze psyche aan de vormkant moeten werken. De levenskrachten reageren daarop.

Emoto heeft met zijn onderzoek aangetoond dat wij onszelf kunnen maken tot een schitterend kristal. Dit kan alleen via de wet van offering, die in hoogste belichaming de Zonnelogos is, die door zijn vrijwillige zelfbeperking en zelfdifferentiatie in het zonnestelsel tot realiteit komt.

Een ander inzicht is dat wij in de gehele natuur kunnen zien dat het kleinere zich onvrijwillig offert aan het grotere, terwijl het grotere zich vrijwillig offert aan, uitdrukt in het kleine. Het sprookje kan dan tot een werkelijkheid worden, waarin de held en heldin nog lang leefden, tot zij "gelukkig" dood waren, zoals Ram Sr. bij het vertellen van sprookjes aan zijn kinderen placht te zeggen. Wat in eerste instantie een taalkundige spitsvondigheid leek, bleek veel later een diepzinnige uitspraak te zijn. ■

OEP ELBERS ALS VOORZITTER

Miep Heins en Lenny van Nieuwburg

Alle voorzitters hebben het verzoek gekregen iets te vertellen over hun ervaringen als voorzitter van de WvA. Vanuit de Kern vonden wij het aardig om de huidige voorzitter nu eens niet zelf aan het woord te

laten (dat doet hij al genoeg), maar vanuit onze optiek een klein portretje over hem te schrijven. Welke karaktereigenschappen maken, dat iemand de juiste man (of vrouw) voor het voorzitterschap is?

Om deze, ons inziens zware, klus te klaren is het nodig, dat iemand een

- bruggenbouwer,
- vrede-stichter,
- bedachtzaam mens,
- harde werker,

kortom: een duizendpoot is. In Oep hebben wij niet alleen de juiste man gevonden, maar ook iemand, die geen weerstanden oproept, in tegendeel zouden we haast zeggen, bovendien: hij is zo'n aardig mens.

De afgelopen jaren waren voor de WvA een turbulente tijd. Wat een geluk, dat hij bereid was "de club" bij elkaar te houden. Na veel wikken en wegen, zijnerzijds, heeft hij het voorzitterschap 8 januari 2005 op zich genomen.

Voordat wij Oep te veel gaan bewieroken: heeft hij dan geen aandachts- of werkpunten? Ja, gelukkig wel zouden we haast zeggen. De rode (waarschuwings-) draad is: hij neigt er toe te veel hooi op zijn vork te nemen, met alle gevolgen van dien. U zult misschien

wel vragen: waar bestaat dat "hooi" dan uit? We zullen wat noemen:

- schrijven: planeten, teken en herenspraak
- contactpersoon voor de rego's
- lid van de redactie
- verantwoordelijk zijn voor het reilen en zeilen van de STOA
- corrector van de ABC-cursus

en "last but not least": hij is onze voorzitter. Bovendien moet hij ook nog grote afstanden afleggen om bij alle vergaderingen en evenementen aanwezig te zijn en ook dat is hem nooit te veel. (Althans, hij laat, dat niet merken). Zomer en winter, weer of geen weer: Oep is er altijd. Eigenlijk zouden we hem een beetje moeten "dimmen", maar wij vrezen, dat hij niet makkelijk te "dimmen" is.

Heeft hij dan geen baan en privéleven? Ja natuurlijk, zouden we haast zeggen, ook dat zijn belangrijke delen van zijn leven. Daar gaat-ie weer: Partner, vader, een veeleisend beroep hebben, kunstenaar: dichter, beeldhouwer, schrijver. Kortom, een zeer veelzijdig mens, die voorzitter van ons!! ■

IK GEEF DE PEN DOOR...

Anke Söhne

Ik geef de pen door... Dit is de titel van een nieuwe rubriek, waarin de partner, of vriendin, vriend, moeder, vader, dochter, zoon, of andere naaste van de astroloog aan het woord komt. Hoe dat in zijn werk gaat leest u later. Hier volgt eerst het relaas van de aanstichtster. [Red.]

"Ik weet nog heel goed dat hij voor het eerst bij me op visite kwam, in de ban van de astrologie. Terwijl hij vertelde, luisterde ik met minder dan een half oor, want ik was verliefd... op hem. Of had het ermee te maken dat astrologie me niet interesseerde?"

Wat mij inmiddels interesseert is dat het hém interesseert. En wat me ook boeit is de kennelijke waarheid die in de astrologie schuilt, waarvan ik iets meekrijg door het werk van de WvA, en zeker door de belevenissen rond de regiohoroscoop. De regioday en de tijd ervoor vind ik samen met hem spannend. Wie heeft er, door verbanden te zien, wat "geraden"?

En dan ben ik weer helemaal verbaasd en enthousiast en vertel het mijn vrienden. Ook verwijs ik wel eens door naar hem, omdat wat hij uit de horoscoop haalt zo'n kloppende bevestiging, of opening tot vernieuwing kan zijn.

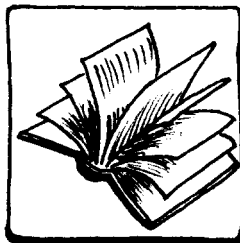
Mijn interesse in de astrologie blijft beperkt tot de periferie. Het is mooi dat de WvA bestaat, zodat in ieder geval dáár van gedachten kan worden gewisseld."

In dit geval is het Anke, de vrouw van uw WvA-voorzitter, die door de pen als eerste op te nemen aanstoot heeft gegeven tot een hopelijk lange reeks van stukjes voor URANIA. Want zoals de titel al doet vermoeden, is het de bedoeling dat de pen wordt doorgegeven aan een volgende kandidaat. De schrijver van een stukje kan zijn of haar wens met betrekking tot de opvolger kenbaar maken. Deze wordt dan via de redactie benaderd.

Het stukje mag natuurlijk langer zijn dan nu; één A4-tje zou mooi zijn.

Als er onder u iemand is die het leuk vindt om dit doorgeefwerk in onze redactie te doen, dan horen we dat graag... ■

GEBOEKT

Titel **Relaties als spiegel**
Zelfonderzoek in de psychologische astrologie
Auteur Richard Idemon
Uitgever Synthese
Website www.synthese.ws
ISBN 9062719392
Prijs € 19,95

In dit boek leert Richard Idemon ons te kijken naar een geboortehoroscoop op een wijze die ons meer leert over onze "persoonlijke mythologie", onze verborgen agenda, ons kind-zijn en onze "geloven in", factoren die ons leven en onze relaties uiteindelijk bepalen. Door het combineren van astrologische, mythologische en jungiaanse symbolen leert hij ons hoe we ons kunnen verlossen van onze diepgewortelde denkwijze die onze levensloop beperkt. Van belang is hoe Richard Idemon ons attent maakt op de belangrijkste aspecten van het leven: onze relaties met anderen. Hij vertelt ons dat die belangrijke mensen functioneren als spiegels voor onze verdere bewustwording. Door te kijken in de spiegel die anderen ons voorhouden (met gebruik van synastrie en horoscoopvergelijkingen), kunnen we ons leven een andere wending geven en kunnen we onze relatie t.o.v. onze partner, man, vrouw, ouders, kinderen, vrienden, enz. wel degelijk veranderen.

Richard Idemon was over de hele wereld een bekende en geliefde leraar met een originele en provocatieve stijl van spreken. Hij begon de School of Astrological Studies, was medeoprichter van de AFAN en verbonden met de NCGR en de Jungian Society. Hij woonde in San Francisco en was meer dan 20 jaar praktiserend astroloog.

Titel **Vedische astrologie**
Astrologie uit het oude India
Auteur Willem Simmers
Uitgever Synthese
Website www.synthese.ws
ISBN 9062719775
Prijs € 19,95

Dit boek over Vedische/Indiase astrologie is een basisboek voor hen die kennis en ervaring hebben met westerse astrologie. Het neemt je stap voor stap mee in de denkwereld en werkwijze van de Vedische astrologie en leert je deze toe te passen naast de gewone manier van werken als astroloog.

Dit boek laat zien dat Vedische en westerse astrologie elkaar aanvullen en ten opzichte van elkaar net zo belangrijk zijn als het linkerbeen is voor het rechterbeen en omgekeerd. De Vedische astrologie onderscheidt zich in die zin van de westerse, dat het zich toespitst op wat je concreet kan verwachten in het leven. Het richt zich met name op karma en levensloop, beroep en maatschappelijke positie, rijkdom en armoede. Maar ook relaties, familiebanden en nageslacht spelen een belangrijke rol, daar deze - met name voor de oude dag - de garantie vormen voor een verzorgd levenseinde.

Willem Simmers (1954) is al bijna 30 jaar met astrologie bezig en na een 10-jarige intensieve studie wijdt hij zich fulltime aan astrologie. Aanvankelijk combineerde hij astrologie met zijn beroep als hypno-/NLP-therapeut, maar geleidelijk kwam de astrologie op de eerste plaats te staan. Reizen door India brachten hem begin jaren negentig in contact met Vedische astrologie, waarin hij de juiste aanvulling vond die hij al jaren zocht: heldere duidingstechnieken voor het dagelijks leven. ■

Beroepsopleiding **ASTROLOGIE**

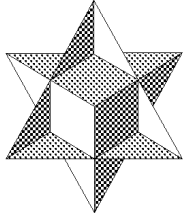
vijfjarige beroepsopleiding in Zoetermeer

Opleiding tot: **Basis Astroloog**
Astroloog
Praktijkvoerend Astroloog

Astrologie leren bij een AVN-erkende opleiding

Opleidingscentrum Ishtar
(079) 361 73 45

Zoetermeer
www.ishtar.nl

ADRESSEN WvA

Kern

Bestuur van de WvA

Voorzitter Dhr. U. Elbers
Secretaris Mevr. I. Wortel-Hilhorst
Penningmeester Mevr. M. van Nieuwburg-v.d. Horst
Leden Mevr. M. Heins-v.d. Bruinhorst
Dhr. M.C. ten Noever de Brauw

Regio's

Algemeen contactpersoon: Dhr. U. Elbers

Brabant: Dhr. Th. Verwijst
Loo 37, 5388 SB Nistelrode
Tel. 0412 - 611 201, e-mail theo.verwijst@xs4all.nl

Den Haag: Mevr. W. Klein
Parkweg 21 R, 2585 JH 's-Gravenhage
Tel. 070 - 355 66 64

Friesland: Dhr. D. van Zwol
Vierhuisterweg 7, 8919 AH Leeuwarden
Tel. 058 - 266 65 66
E-mail douwevanzwol@gmail.com

Haarlem: Mevr. J.C.P. Mens
De Jong Schouwenburglaan 35, 2111 TL Aerdenhout
Tel. 023 - 524 04 43

Het Gooi: Mevr. J.C.M. van der Beek-Zonderland
Beukenlaan 13, 3762 AE Soest
Tel. 035 - 601 09 37

Kempen: Dhr. K. Derboven
Jachthoornstraat 3, 2300 Turnhout
Tel. 00 - 32 - 014 416 403
E-mail kris.derboven@gmail.com

Nijmegen: Dhr. J. Geraets
Meyhorst 91-24, 6537 KM Nijmegen
Tel. 024 - 345 29 05
E-mail j.geraets@chello.nl

Utrecht: Mevr. R. Camphuijsen
Burg. van Heemstra-kwartier 164, 3731 TN De Bilt
Tel. 030 - 294 19 83
E-mail g.m.camphuijsen@hetnet.nl

Zeist: Mevr. M. Heins-van de Bruinhorst

Internet

E-mail (algemeen) info@wva-astrologie.nl
Website www.wva-astrologie.nl
Beheer website Dhr. I. de Boer
E-mail webmaster@wva-astrologie.nl

Urania

Eindredactie Dhr. U. Elbers
E-mail urania@wva-astrologie.nl

Stichting Opleidingen Astrologie (STOA)

Administratie Dhr. U. Elbers
E-mail stoa@wva-astrologie.nl

Bibliotheek

Mevr. M.T.A. van der Toorn
Oostzeedijk 4a, 3063 BB Rotterdam
Tel. 010 - 453 27 08, e-mail bibliotheek@wva-astrologie.nl

Adressen

Dhr. I. de Boer
Oostzeedijk 4b, 3063 BB Rotterdam
Tel. 010 - 453 18 76, e-mail astrologie@ingmardeboer.nl

Dhr. M.C. ten Noever de Brauw
Prof. Lorentzlaan 85, 3707 HB Zeist
Tel. 030 - 691 57 89, e-mail m.c.t.n.debrauw@wxs.nl

Dhr. U. Elbers (Oep)
Balthasar Beckerstraat 33, 8835 XN Oosterlittens (F)
Tel. 0517 - 342 394, e-mail voorzitter@wva-astrologie.nl

Mevr. M. Heins-van de Bruinhorst
Van Ostadelaan 2, 3712 AV Huis ter Heide
Tel. 030 - 693 14 93, e-mail miepheins@wanadoo.nl

Mevr. M. van Nieuwburg-van der Horst
Radiostraat 74, 1223 BE Hilversum
Tel. 035 - 685 10 75, fax 035 - 642 27 62

Mevr. I. Wortel-Hilhorst
Kerkstraat 1, 3755 CK Eemnes
Tel. 035 - 531 18 05, e-mail secretaris@wva-astrologie.nl

Stichting Opleidingen Astrologie

De Stichting Opleidingen Astrologie verzorgt de uitgave van een vernieuwde schriftelijke cursus astrologie. In 24 lessen wordt u onder begeleiding van vakkundige docenten vertrouwd gemaakt met de achtergronden en de praktische toepassing van astrologische wetmatigheden volgens het WvA-systeem.

Na afronding van de cursus wordt de gelegenheid geboden een aansluitend examen af te leggen, dat eenmaal per jaar wordt afgenomen. Aan de geslaagden wordt het certificaat uitgereikt. Deze cursus verschaft u een degelijke basis voor verdere studie in de astrologie.

Bent u geïnteresseerd en wilt u nadere informatie, dan kunt u zich wenden tot de administratie. Het is mogelijk een proefles aan te vragen.

Administratie: dhr. Oep Elbers
Balthasar Beckerstraat 33, 8835 XN Oosterlittens (F)
Tel. 0517 - 342 394, e-mail stoa@wva-astrologie.nl

BOEKHANDEL

Nieuwe & Antiquarische boeken

Synthese

GROTE VOORRAAD BINNENLANDSE EN BUITENLANDSE
BOEKEN OP HET GEBIED VAN
Astrologie - Esoterie

Adres: VAN STOCKUM Boekverkopers
Noordeinde 62, 2514 GK DEN HAAG
Telefoon 070 - 346 33 17, fax 070 - 392 38 95
E-mail: noordeinde@vanstockum.nl, website: www.vanstockum.nl